

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.12.2011
KOM(2011) 838 endelig

2011/0404 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II)

{SEK(2011) 1462 endelig}

{SEK(2011) 1463 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Dette forslag skal ses i sammenhæng med alle de finansieringsinstrumenter, der foreslås inden for rammerne af de finansielle overslag 2014-2020, jf. meddelelsen "Et budget for Europa"¹. I meddelelsen fastsættes de budgetmæssige rammer for instrumenterne for EU's optræden udadtil under udgiftsområde 4 "Et globalt Europa", herunder instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA). På grundlag heraf fremlægger Kommissionen et forslag til forordning om fastlæggelse af lovgivningsrammen for den nye IPA sammen med en konsekvensanalyse af alternative scenarier for instrumentet.

I artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes det, at enhver europæisk stat, som respekterer EU-værdierne i artikel 2 i traktaten og forpligter sig til at fremme dem, kan ansøge om at blive medlem af Unionen.

EU har i de sidste 50 år samtidig tilstræbt integration og udvidelse og er gået fra at have 6 medlemsstater til de nuværende 27 medlemsstater og fra at have en befolkning på under 200 millioner til over 500 millioner. I en undersøgelse² foretaget fem år efter den femte EU-udvidelse i 2004 blev det konkluderet, at de seneste udvidelser har skabt større velstand for alle EU-borgere og styrket Europas rolle i verdensøkonomien, at EU's institutionelle og retlige rammer og de fælles politikker har bidraget væsentligt til at skabe denne succes, at iværksættere og borgere har oplevet klare fordele, og at det udvidede EU er bedre forberedt på aktuelle og kommende udfordringer.

Begrundelsen for at fortsætte med udvidelsen af EU blev senest bekræftet i Rådets konklusioner af 14. december 2010: *"Udvidelsen styrker fred, demokrati og stabilitet i Europa, tjener EU's strategiske interesser og bidrager til, at EU bedre kan nå sine politiske mål på vigtige områder, der er centrale for økonomisk genopretning og bæredygtig vækst"*. Rådet understregede i sine konklusioner, at EU med Lissabontraktatens ikrafttræden vil kunne fortsætte sin udvidelsesdagsorden og samtidig opretholde fremdriften hen imod dybere integration.

EU forhandler i øjeblikket med fem kandidatlande³ og fire potentielle kandidatlande⁴. Kun Kroatien forventes at blive medlemsstat inden 2014. Socioøkonomiske indikatorer viser, at udvidelseslandene med undtagelse af Island stadig ligger et godt stykke under EU-gennemsnittet og endda under niveauet for de svageste medlemsstater. Det lave socioøkonomiske udviklingsniveau betyder, at der er behov for betydelige investeringer, for at disse lande kan nå op på EU's standarder, påtage sig forpligtelserne ved medlemskab og modstå konkurrencepresset på det indre marked. Derudover skal disse lande være parate til at håndtere globale udfordringer som f.eks. klimaændringer og til at tilpasse sig EU's indsats for

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Et budget for Europa 2020, KOM(2011) 500 endelig af 29.6.2011.

² "Fem år i et udvidet EU - Økonomiske resultater og udfordringer" – meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Centralbank, 20. februar 2009.

³ Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Island, Montenegro og Tyrkiet.

⁴ Albanien, Bosnien-Hercegovina, Serbien og Kosovo i henhold til FN's sikkerhedsråds resolution 1244/99.

at tage fat på dette komplekse problem. Blandt de fem overordnede mål i EU 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst er bekæmpelse af klimaændringer og målene for vedvarende energi. EU har tillid til lavemissionsvækstmodellen, og dette bør fremhæves eksternt, også i udvidelsesprocessen.

Hertil kommer, at landene på Vestbalkan stadig er forholdsvis unge stater, der blev dannet efter opløsningen af det tidligere Jugoslavien. Den politiske stabilitet og endelig fastlæggelse af principperne om demokrati og respekt for menneskerettighederne og god forvaltningspraksis – som alle er grundlæggende værdier i EU – skal fortsat styrkes.

Disse lande kan ikke på egen hånd gøre den indsats og klare de omkostninger, der er forbundet med opfyldelsen af kriterierne for tiltrædelse til EU. Størstedelen af disse lande er ikke i stand til selv at finansiere de institutionelle reformer og offentlige investeringer, der er nødvendige for at stabilisere deres samfund og økonomier og hjælpe dem i gang med bæredygtig udvikling.

Faglig og finansiel bistand til udvidelseslandene leveres i øjeblikket gennem instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA)⁵. Dette instrument udløber ved udgangen af 2013. Med henblik på fremtidige tiltrædelser bør EU fortsat tilbyde kandidatlande og potentielle kandidatlande faglig og finansiel bistand, for at de kan overvinde deres vanskelige situation og skabe en bæredygtig udvikling.

Det nye førtiltrædelsesinstrument bør fortsat *fokusere på at opnå resultater med udvidelsespolitikken*, der udgør en af de vigtigste prioriteter for EU's optræden udadtil, og dermed bidrage til at fremme stabilitet, sikkerhed og velstand i Europa. Det nye instrument bør derfor fortsat have som overordnet politisk mål at støtte kandidatlande og potentielle kandidatlande i deres forberedelser til EU-medlemskab og deres institutioner og økonomier i deres gradvise tilpasning til Den Europæiske Unions standarder og politikker under hensyntagen til deres særlige behov og i overensstemmelse med deres individuelle udvidelsesdagordener. Sammenhængen mellem den finansielle bistand og de overordnede fremskridt i gennemførelsen af førtiltrædelsesstrategien bør i den forbindelse øges.

Derudover bør fremtidens førtiltrædelsesbistand være endnu mere strategisk, effektiv og målrettet end, hvad der tidligere har været tilfælde, og tage sigte på at opnå mere bæredygtige resultater med hensyn til at forberede disse lande til medlemskab. Det nye instrument skal fungere mere smidigt og tiltrække flere midler fra andre donorer eller den private sektor ved at anvende innovative finansieringsinstrumenter og samtidig fortsat tage sigte på forenkling og nedbringelse af den administrative byrde, der er forbundet med forvaltningen af den finansielle bistand.

Overensstemmelse med andre politikker

Med udvidelsesprocessen udvides EU's interne politikker til også at omfatte de støttemodtagende lande. Den bidrager bl.a. til udvidelsen af det indre marked, det europæiske område med retfærdighed og frihed, de transeuropæiske energi- og transportnet, forbedring af beskæftigelsesmulighederne, kompetenceudvikling, uddannelse og social integration, fattigdomsbekæmpelse, miljøbeskyttelse og reduktion af luft- og vandforureningen på tværs af landegrænserne, tilpasning til den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik,

⁵ Rådets forordning 1085/2006 af 17. juli 2006.

indsatsen for at diversificere energiresourcerne⁶, opnå ressourceeffektivitet, forbedre modstandsdygtigheden over for katastrofer og risikoforebyggelse og –styring og opnå en mere integreret og strategisk tilgang til havpolitikker, videnskabelig topkvalitet og den digitale dagsorden. Tilnærmelse til EU's klimapolitik og –lovgivning vil desuden indebære betydelige fordele for de støttemodtagende lande i form af len udvikling, hvor kulstofudledningen er lav, og grønnere job i en region, der er yderst sårbar over for konsekvenserne af klimaændringer.

Gennem stabiliserings- og associeringsaftaler og andre aftaler med kandidatlande og potentielle kandidatlande tilskynder EU aktivt udvidelseslandene til at indføre konkurrenceregler. Fremtidens førtiltrædelsesbistand vil ligeledes blive anvendt til at øge forsknings- og innovationskapaciteten og styrke informations- og kommunikationsteknologier (ikt), som igen vil fremme virkeliggørelsen af initiativet "Innovation i EU", understøtte de andre mål for Europa 2020-strategien og fremme overholdelsen af EU's tekniske krav og standarder i mange andre politikker (f.eks. folkesundheden, fødevarerikkerhed, klimatiltag og energi, herunder biodiversitet og økosystemer).

Bestræbelserne for at gøre Europa til et sikrere sted står som fastsat i Stockholmprogrammet højt på EU's dagsorden. Den forbedrede strategiske målretning af førtiltrædelsesbistanden vil hjælpe udvidelseslandene i deres bestræbelser for at forebygge og tackle organiseret kriminalitet og korruption samt styrke deres evne til at sikre retshåndhævelse, grænseforvaltning og migrationskontrol.

Udvidelsen giver EU større pondus og styrker dens stemme i internationale fora. Med Lissabontraktatens ikrafttrædelse har EU nu et redskab til at gøre sig gældende på verdensplan. Som eksempel på dette potentiale kan nævnes den rolle, som EU spillede i forbindelse med vedtagelsen af FN's generalforsamlings-resolutionen om Kosovo. Den femte udvidelse gav ny fremdrift til EU's forbindelser med naboerne i øst og syd og foranledigede EU til at undersøge, hvilke muligheder der var for initiativer i Østersøområdet og området omkring Sortehavet. Tiltrædelsesprocessen for landene på Vestbalkan og Tyrkiet bevirker, at EU får stadig større interesse og indflydelse i Middelhavsområdet og i området omkring Sortehavet og i Donaubækkenet. Hvis Tyrkiets rolle i nærområdet udvikles sideløbende med landets tiltrædelsesproces og i samarbejde med EU, kan det betyde, at begge parter får større indflydelse i globale anliggender, ikke mindst hvad angår Mellemøsten og Det Sydlige Kaukasus. Ved at samarbejde kan EU og Tyrkiet øge energisikkerheden, løse regionale konflikter og hindre etnisk eller religiøssplittelse samt forbedre samarbejdet om havspørgsmål, især i Sortehavet. Island og EU kan sammen spille en vigtig rolle i håndteringen af energi-, miljø-, klimaændrings-, hav- og sikkerhedspolitiske spørgsmål i det arktiske område.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF DE BERØRTE PARTER OG AF KONSEKVENSANALYSER

Høring af de berørte parter om fremtidens førtiltrædelsesbistand

Forslaget til et nyt instrument til førtiltrædelsesbistand er baseret på brede høringer af de berørte, som startede på konferencen om "IPA: bæredygtige resultater og virkninger" arrangeret af Kommissionen den 6.-7. december 2010 i Bruxelles. Konferencen blev fulgt op

⁶ Om energiforsyningsikkerhed og internationalt samarbejde - "EU's energipolitik: Samarbejde med partnere uden for EU", KOM(2011) 539 af 7.9.2011.

af en række høringer af de berørte parter i første halvdel af 2011, som gav input til en forudgående vurdering som forberedelse af det fremtidige instrument til førtiltrædelsesbistand. Disse høringer omfattede:

- En **onlineundersøgelse**, der førte til 338 svar fra: repræsentanter for medlemsstaterne, offentlige administrationer og ikke-statslige berørte parter fra kandidatlande og potentielle kandidatlande, der modtager IPA-bistand, Kommissionens tjenestegrene, donorer og internationale finansieringsinstitutioner, andre internationale organisationer, ikke-statslige organisationer (ngo'er), forskere, eksperter og interessegrupper.
- En række **fokusgrupper**, især: en arbejdsgruppe på højt niveau, fire blandede grupper bestående af tjenestemænd fra Kommissionen og eksterne berørte parter, tre særlige fokusgrupper om IPA-bistand til grænseoverskridende samarbejde, regionaludvikling, udvikling af menneskelige ressourcer og udvikling af landdistrikter, to møder med repræsentanter for medlemsstaterne i det tekniske udvalg, som bistår Kommissionen med at gennemføre førtiltrædelsesbistanden, og et møde med myndighederne i landene på Vestbalkan, hvor der blev sat fokus på mulighederne for fremtidigt grænseoverskridende samarbejde ved grænserne mellem landene på Vestbalkan.
- **Høringer** af: individuelle tjenestemænd fra Kommissionen i hovedkvarteret og EU-delegationer i modtagerlande, strukturer, der yder faglig bistand eller politisk støtte til de støttemodtagende lande, kontorerne for de nationale IPA-koordinatorer i de støttemodtagende lande, multilaterale og bilaterale donorer, internationale og regionale organisationer (FN-agenturer, Det Regionale Samarbejdsråd, OSCE osv.) og NGO'er (European Stability Initiative, Den Internationale Krisegruppe, Open Society Foundation osv.) på EU-niveau.
- Et **arbejds møde** arrangeret af Kommissionen i samarbejde med det ungarske EU-formandskab den 10.-11. maj i Zagreb, hvor de foreløbige høringsresultater blev fremlagt og drøftet med alle af IPA berørte parter.

En analyse af de holdninger, der blev givet udtryk for under høringerne, viste, at de berørte parter støttede følgende:

- At **videreføre instrumentet** med et tilsvarende ressourceniveau, der både dækker institutionel udvikling og socioøkonomisk udvikling
- At **tilpasse bistanden** til det enkelte lands behov og karakteristika
- At **styrke den sektorbestemte tilgang** med en mere sammenhængende langsigtet planlægningsproces, som fører til et strategisk instrument til donorkoordination og forvaltning af investeringer i den private sektor
- At **indføre flerårig planlægning** for at dække varigheden af den næste flerårige finansielle ramme, med en midtvejsevaluering, og at videreudvikle den **flerårige programmering** også for overgangsstøtte og institutionsopbygning sammen med en **større inddragelse af modtagerne i programmeringen**, der ledes af stærkere nationale myndigheder med ansvar for IPA-koordinering

- At **belønne gode resultater** baseret på absorption og opfyldelse af strategiske målsætninger og at **anvende strengere og mere systematiske betingelser** på lande-, sektor- og projektniveau
- At sikre, at adgangen til **forskellige former for bistand ikke længere afhænger af modtagerens** status som kandidatland/potentielt kandidatland, men af at landet er parat til at gennemføre bistanden kombineret med en strategi for gradvis decentralisering heraf
- At **tage den nuværende strukturs dele op til fornyet overvejelse**, herunder bedre koordinering mellem politikområder
- At fortsætte samarbejdet med de internationale finansieringsinstitutioner og fortsat **tiltrække** midler fra internationale finansieringsinstitutioner og andre donorer
- At **vedtage en tretrinmodel til overvågning og evaluering**, hvor der foretages en vurdering af fremskridt i relation til i) tiltrædelsesstrategien, ii) de nationale strategier og iii) opnåelsen af resultater på program-, sektor- og foranstaltningsniveau.

Intern høring om fremtidens førtiltrædelsesbistand

Kommissionens forberedelser af det nye IPA-instrument efter 2013 medførte omfattende drøftelser i og mellem de fire tjenestegrene, der er involveret i forvaltningen af bistanden, dvs. generaldirektoraterne for udvidelse, regionalpolitik, beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og inklusion samt landbrug og udvikling af landdistrikter samt EU-delegationerne eller forbindelseskontorerne i Island, landene på Vestbalkan og Tyrkiet.

Offentlig høring om alle instrumenter for EU's optræden udadtil

Fremtidens førtiltrædelsesbistand var ligeledes emnet for en bredere offentlig høring om den fremtidige finansiering af EU's optræden udadtil, som blev afholdt af Kommissionen mellem 26. november 2010 og 31. januar 2011. Høringen var baseret på et onlinespørgeskema ledsaget af et baggrundsdokument "Hvilke finansielle instrumenter til initiativer uden for EU efter 2013?" udarbejdet af Kommissionen og de involverede tjenestegrene i EU-Udenrigstjenesten. De 220 bidrag, der blev modtaget, afspejler bredden og mangfoldigheden, hvad angår strukturer og synspunkter på området EU's indsats udadtil.

Blandt de svar, som mere specifikt dækkede udviklingsbistand, var følgende ligeledes relevante for førtiltrædelsesbistand:

- Et flertal af de adspurgte bekræftede, at EU-foranstaltninger tilfører **betydelig merværdi** på de vigtigste politikområder, der støttes via de finansielle instrumenter for EU's optræden udadtil⁷. EU-merværdien blev af mange af de adspurgte nævnt som den vigtigste drivkraft for fremtiden: EU bør udnytte den komparative fordel, der er forbundet med dets tilstedeværelse på verdensscenen, vidtrækkende ekspertise

⁷ F.eks. fred og sikkerhed, bekæmpelse af fattigdom, humanitær bistand, stabilitets- og vækstfremmende investeringer i udvidelses- og nabolande, håndtering af globale udfordringer, fremme af standarder og værdier på EU-niveau og internationalt niveau og fremme af vækst og konkurrenceevne i udlandet.

og overnationale karakter, samt den rolle, EU spiller, når det drejer sig om at fremme koordinering og stordriftsfordele.

- Næsten alle de adspurgte støttede en **mere differentieret tilgang**, der er tilpasset situationen i de støttemodtagende lande, baseret på fornuftige kriterier og effektiv indsamling af data som et middel til at øge virkningen af EU's finansielle instrumenter.
- For så vidt angår forenklingen af instrumenter og hensynet til balancen mellem geografiske og tematiske instrumenter var der forskellige holdninger, hvad angår en nyvurdering af EU's tematiske programmer og en eventuel reduktion af antallet. Forslaget om at **øge EU-instrumenternes geografiske fleksibilitet** blev støttet af et stort flertal af respondenter som et middel til at imødegå tværregionale udfordringer.

Anvendelse af ekspertise

Generaldirektoratet for Udvidelse har fået foretaget to ekspertundersøgelser for at vurdere logikken bag bistanden og tage ved lære af det nuværende IPA-program (IPA-metaevaluering) samt forberede en forudgående vurdering af førtiltrædelsesbistanden efter 2013. Begge undersøgelser findes på webstedet for Generaldirektoratet for Udvidelse: http://ec.europa.eu/enlargement/how-does-it-work/financial-assistance/phare/evaluation/interim_en.htm

Konsekvensanalyse

Som led i forberedelsen af forslaget til et nyt førtiltrædelsesinstrument har Kommissionen gennemført en konsekvensanalyse og overvejet følgende løsningsmodeller:

Model 1 – "Ingen ændring"

Model 2 – "Ændring af den eksisterende forordning" med følgende alternativer:

- **Delmodel 2.1 – "Indskrænkning af anvendelsesområdet og opretholdelse af gennemførelsesordningerne"** med fokus på de retlige og institutionelle ændringer, der er nødvendige for at opfylde tiltrædelseskriterierne uden at afsætte væsentlige midler til samfinansieringen af de offentlige investeringer til den socioøkonomiske udvikling.
- **Delmodel 2.2 – "Opretholdelse af komponentstrukturen og mere fokus på investeringer"** for at øge den socioøkonomiske virkning i modtagerlandene og fremskynde deres forberedelser til forvaltningen af strukturfondene, samhørighedsfondene og fondene til udvikling af landdistrikter.
- **Delmodel 2.3 – "Bevarelse af anvendelsesområdet og tilpasning af gennemførelsesordningerne"** med 1/2 både overholdelse af tiltrædelseskriterierne og støtte til den socioøkonomiske udvikling. Desuden skal visse aspekter af sammensætningen af og gennemførelsesbetingelserne for det aktuelle førtiltrædelsesinstrument justeres.

Model 3 – "Udvikling af et nyt instrument". Denne løsningsmodel blev ikke analyseret nærmere.

De **økonomiske virkninger** af de forskellige løsningsmodeller med hensyn til sandsynligheden for, at løsningsmodellerne vil: i) forsinke eller fremskynde udvidelsen og dermed den positive økonomiske virkning af udvidelsen af det indre marked, ii) fastholde eller reducere omkostningerne for EU og medlemsstaterne med hensyn til sikkerhedsforanstaltninger og risici, grænsekontrol og ulovlig indvandring, iii) indskrænke eller styrke mulighederne for bedre økonomisk integration, f.eks. gennem bedre integration med de transeuropæiske net, iv) påvirke tilliden hos donorerne og investorerne i modtagerlandene positivt eller negativt.

De **sociale virkninger** af de forskellige løsningsmodeller blev vurderet i forhold til den sandsynlige indvirkning på fattigdommen og udstødelsen i udvidelseslandene i tilknytning til de fremskridt, der gøres hen imod tiltrædelse og skabelse af betingelserne for bedre økonomiske resultater og politiske foranstaltninger for at tackle problemer. På samme måde blev virkningerne, hvad angår risikoen for, at rettighederne på retsområdet og retsstatsprincippet skulle blive truet i modtagerlandene som følge af forsinkelser i og risici i forbindelse med tiltrædelsen, også overvejet.

De **miljømæssige virkninger** af løsningsmodellerne blev vurderet med hensyn til sandsynligheden for, at de miljømæssige omkostninger vil stige, hvis udvidelsen bliver forsinket eller bragt i fare, som følge af anvendelsen af lavere miljømæssige standarder for at opnå en konkurrencefordel i modtagerlandene og/eller forsinkelser i gennemførelsen af de store investeringer, der er nødvendige for at tilpasse sig EU's miljøregler.

Det blev vurderet, at **model 2.1** sandsynligvis ville have **negative virkninger** på alle aspekter. I forhold til model 1 forventes **model 2.2 og 2.3** at have **positive virkninger**, men resultaterne varierer afhængigt af, hvilket aspekt der er tale om. De forbedrede betingelser for levering af bistanden under model 2.3, der skyldes en forøgelse af bistandens fokus, effektivitet, løftestangeffekt og virkning, blev generelt vurderet at have flere sandsynlige positive virkninger end de øgede investeringer i den socioøkonomiske udvikling under model 2.2.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Udvidelsespolitikken er baseret på artikel 21 i Traktaten om Den Europæiske Union, hvoraf det fremgår, at "Unionens optræden på den internationale scene bygger på de principper, der har ligget til grund for dens egen oprettelse, udvikling og udvidelse, og som den tilstræber at fremme i den øvrige verden: demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for grundsatningerne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten".

Retsgrundlaget for førtiltrædelsesbistand er artikel 212, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Forslaget om et nyt instrument til førtiltrædelsesbistand er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i Traktaten om Den Europæiske Union.

Med hensyn til nærhedsprincippet tilfører en indsats på EU-niveau afgørende merværdi som følge af en række faktorer:

- De successive udvidelser af EU er i sagens natur en **fælles opgave**, som kun kan løses på EU-plan. Kun når medlemsstaterne samarbejder, kan de træffe beslutning om nye kandidatlandes anmodninger om tiltrædelse. Den førtiltrædelsesbistand, der ydes over EU-budgettet, er beregnet til at hjælpe kandidatlandene og de potentielle kandidatlande med forberedelserne til fremtidigt medlemskab: Instrumentet til førtiltrædelsesbistand er opbygget således, at det giver landene mulighed for at "prøvekøre" forpligtelserne ved medlemskab før tiltrædelse (f.eks. sikre, at der findes institutioner til at forvalte EU-finansieringen efter tiltrædelsen og/eller til at vedtage EU-retten og EU's standarder). Intet andet multilateralt eller bilateralt instrument indbefatter en så omfattende værktøjskasse, og det er under alle omstændigheder kun EU, der kan definere, hvilken type bistand der skal bruges for at indarbejde EU-retten i national ret.
- Med 27 medlemsstater, der handler inden for rammerne af fælles politikker og strategier, har EU den kritiske vægt til at møde de globale udfordringer. De enkelte medlemsstaters indsats kan være begrænset og opsplittet med projekter, der ofte er for små til at gøre en reel forskel på området. En rationalisering af medlemsstaternes indsats via EU er med til at forbedre koordineringen og effektiviteten af EU's indsats.
- EU's medlemsstater har i de senere år reduceret deres bilaterale bistand til kandidatlande og potentielle kandidatlande i erkendelse af, at en koordineret indsats på EU-plan er mere effektiv. Omkring halvdelen af EU's samlede finansielle bistand til udvidelseslandene kom i 2009 fra EU-budgettet. Multilaterale donororganisationer har i stor udstrækning udfaset deres støtte, og de resterende har nu rettet deres programmer ind efter EU's prioriteter. Det er også billigere at arbejde sammen med EU. De administrative omkostninger er lavere end de gennemsnitlige administrative omkostninger hos de vigtigste ydere af bilateral bistand.
- Förtiltrædelsesbistand er en investering i EU's fremtid, idet den støtter stabiliteten og velstanden i nabolandene og sikrer kandidatlandenes evne til efter tiltrædelsen reelt at gennemføre EU-retten og EU's politikker, herunder forvalte midler fra struktur-, samhørigheds-, landbrugs-, hav- og fiskerifondene og Fonden for Udvikling af Landdistrikter. Faglig og finansiell bistand fremskynder forberedelsesfasen og skaber incitamenter for den nødvendige omlægning af samfundet, retssystemet og økonomien. En sådan bistand medvirker til at nå målsætningerne for EU's interne politikker, skaber muligheder for EU-virksomheder og giver konkrete afkast af investeringer. Uden den intensive inddragelse og det tættere partnerskab, der er inkorporeret i førtiltrædelsesbistanden, ville EU med sikkerhed skulle bruge flere penge på at bekæmpe illegal indvandring, sikre EU's ydre grænser, sikre energiforsyningsikkerheden, garantere en sikker og hygiejnisk fødevarerimport for borgerne og bekæmpe klimaændringer og forurening.

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går forslaget til forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Europa-Kommissionen foreslog i sin meddelelse fra juni 2011 om et budget for Europa 2020 at afsætte et beløb på 14 110 100 000 EUR (i løbende priser) til det nye instrument til førtiltrædelsesbistand for perioden 2014-2020.

Et detaljeret overslag over forslaget's finansielle virkninger gives i den finansieringsoversigt, der er vedlagt dette forslag. De vejledende årlige budgetforpligtelser* fremgår af tabellen nedenfor.

Instrument til førtiltrædelse	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020
	1 898,0	1 935,9	1 974,6	2 014,1	2 054,4	2 095,5	2 137,4	14 110,1

*Løbende priser i mio. EUR

For at sikre dens forudsigelighed vil finansieringen af videregående uddannelsesaktiviteter i tredjelande i forbindelse med "Erasmus for alle"-programmet blive stillet til rådighed i overensstemmelse med målene for EU's optræden udadtil gennem to flerårige tildelinger, der dækker hhv. de første fire år og de resterende 3 år. Finansieringen vil blive afspejlet i de flerårige vejledende strategidokumenter for IPA i overensstemmelse med de fastlagte behov og prioriteringer for de pågældende lande. Tildelingerne kan i overensstemmelse med EU's prioriteringer, hvad angår forbindelserne udadtil ændres, hvis forholdene uventet ændrer sig på afgørende vis, eller hvis der sker politiske ændringer. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [--] om oprettelse af "Erasmus for alle"⁸ vil gælde for anvendelsen af disse midler.

Der vil fortsat blive ydet finansiell bistand til det tyrkisk-cypriotiske samfund, indtil den tilpasning, der nævnes i artikel 11, andet afsnit, i Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020, har fundet sted. Den finansielle bistand vil fortsat være reguleret ved bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 389/2006 af 27. februar 2006 om oprettelse af et instrument for økonomisk støtte til fremme af den økonomiske udvikling af det tyrkisk-cypriotiske samfund. Finansielle behov for støtte til det tyrkisk-cypriotiske samfund vil blive dækket af den samlede bevilling til instrumentet til førtiltrædelsesbistand.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

Forenkling

At forenkle lovgivningen og lette EU's bistand til modtagerlande og -regioner, civilsamfundsorganisationer, SMV'er osv. er et vigtigt mål for Kommissionen i denne nye forordning ligesom i andre programmer under den flerårige finansielle ramme (FFR).

Med dette forslag tilstræbes der primært forenkling ved at *strømline komponentstrukturen omkring vigtige politikområder*. Det kommer til udtryk i en forenkling af lovgivningsrammen for instrumentet og de fremtidige gennemførelsesbestemmelser med strømlinede bestemmelser. I tilknytning til en strømligning af komponentstrukturen vil en *udifferentieret adgang til bistand* på hvert enkelt politikområde betyde, at der i retsgrundlaget for instrumentet ikke længere skal skelnes mellem modtagerlandene. Det vil derfor ikke længere være nødvendigt at gennemgå en langsommelig procedure for at afspejle en modtagers ændring af status, hvorved kløften mellem de politiske beslutninger om finansiell bistand og den konkrete gennemførelse vil blive mindsket. Hvis et nyt land bliver potentiel kandidat til

⁸ EUT L ...

EU-tiltrædelse, vil de proceduremæssige krav for optagelse af dette land blandt bistandsmodtagerne på tilsvarende vis blive væsentligt forenklet.

Forskellige tjenestegrene i Kommissionen vil fortsat have ansvaret for at forvalte og gennemføre bistanden på de forskellige politikområder. Dog vil der ske yderligere forbedringer af koordineringen, kommunikationen og gennemførelsen på stedet gennem forenkling af en række aspekter, herunder *nøjere fælles overvågning* af gennemførelsesprocessen i modtagerlandene og *færre akkrediteringsprocedurer* og procedurer for overdragelse af forvaltningsbeføjelser. En øget sammenhæng i Kommissionens indsats vil også i væsentlig grad nedbringe de omkostninger og byrder, som er forbundet med koordinering, for modtagerlandene som følge af de forskellige kommunikationskanaler og procedurer, der anvendes af Kommissionen.

Forslaget indeholder også bestemmelser om, at strategiske beslutninger om tildeling af bistand træffes gennem omfattende lande- og flerlandestrategidokumenter, der dækker hele den periode, som den nye finansielle ramme dækker (2014-2020), og som revideres én gang midtvejs. Disse dokumenter vil dermed erstatte det nuværende system med treårigt rullende vejledende planer, som revideres hvert år. Det vil nedbringe den administrative byrde, der er forbundet med den årlige gennemgang af de enkelte dokumenter og eventuelle efterfølgende revisioner, for alle de berørte parter. Endvidere vil indførelsen af flerårig programmering for bistand til overgangen til demokrati og institutionsopbygning også føre til mindre administration for alle og hurtigere ydelse af bistanden.

Indførelsen af en sektorbestemt tilgang til tildelingen af bistand til disse sektorer, hvor de relevante betingelser er opfyldt, forventes også at føre til øget forenkling. Ud over at gøre bistanden mere effektiv og virkningsfuld vil denne tilgang kunne føre til et færre antal projekter/kontrakter, hvorved den administrative byrde, der er forbundet med forvaltningen af projekter/kontrakter, vil blive mindsket. Hvis forholdene tillader det, kunne den sektorbestemte tilgang ligeledes indebære anvendelse af budgetstøtte, hvilket også vil nedbringe den administrative byrde i forhold til projektstøtte.

Detaljerede bestemmelser om procedurer for fælles overvågning og akkreditering vil blive fastsat i særskilte gennemførelsesbestemmelser. Formålet med disse bestemmelser vil være yderligere at forenkle det grænseoverskridende samarbejde mellem kandidatlande og potentielle kandidatlande ved yderligere tilpasning af programmeringen og gennemførelsen til strategien for strukturfondene.

Forenkling og fleksible procedurer til gennemførelse af den nye forordning vil give mulighed for hurtigere vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger og ydelse af EU-bistand. Revisionen af finansforordningen, navnlig de særlige bestemmelser for foranstaltninger udadtil, vil desuden fremme civilsamfundsorganisationers og små virksomheders deltagelse i finansieringsprogrammerne, f.eks. gennem en forenkling af reglerne, nedbringelse af deltagelsesomkostningerne og fremskyndelse af tildelingsprocedurer. Ved gennemførelsen af denne forordning vil Kommissionen anvende de forenklede procedurer i den nye finansforordning.

Detaljeret redegørelse for de særlige bestemmelser i forslaget

Det nuværende forslag og de fremtidige gennemførelsesbestemmelser indeholder alt i alt bestemmelser om følgende revisioner af instrumentets udformning og gennemførelsesbestemmelser (ud over forenkling som allerede nævnt ovenfor):

1. Ydelsen af bistand gøres mere sammenhængende, strategisk og resultatorienteret ved:
 - at lade **politikområderne være omfattet af overordnede flerårige lande- (og flerlande)strategidokumenter**, som afspejler de politiske prioriteter i udvidelsesstrategien og omfatter al nødvendig institutionsopbygning, overholdelse af lovgivningen og investeringstiltag inden for hvert politikområde. Dette område vil være baseret på en behovsvurdering og være tilpasset situationen i det enkelte land.
 - at øge (sam)**finansieringen af vedtagne sektorstrategier**, hvilket bidrager til de politiske målsætninger i modsætning til individuelle projekter. Herved bevæger man sig væk fra rent gavebistandsfinansierede projekter, og der sker en forøgelse af den andel af bistanden, der finansieres gennem støtte på sektorniveau (herunder sektorbudgetstøtte til udvalgte politikområder baseret på effektivt målrettede betingelser). Støtte til overholdelse af lovgivningen vil ikke desto mindre fortsat blive stillet til rådighed via projektstøtte eller andre gennemførelsesbestemmelser som f.eks. særlige faciliteter, når denne ikke er omfattet af overordnede sektorstrategier.
 - at indføre en mere systematisk **flerårig programmering**, også for de politiske målsætninger for bistand til overgangen til demokrati og institutionsbygning (f.eks. reform af den offentlige administration, reform af retssystemer osv.), ved at støtte en effektiv gennemførelse af de hertil hørende sektorstrategier og i sidste ende opfyldelsen af de dertil knyttede målsætninger.
 - at gøre den finansielle bistand mere direkte **betinget af en forbedret forvaltningspraksis og større ejerskab** i modtagerlandene. Der vil blive indført en vis fleksibilitet for at imødegå nye behov og skabe incitamenter til at forbedre **resultaterne**.
2. *Ydelsen af bistand gøres mere fleksibel og skræddersys til behov ved*
 - at muliggøre en **udifferentieret adgang til bistand** (uanset et lands status som kandidatland eller potentielt kandidatland) omend med et andet mål eller en anden intensitet under hensyn til behovene samt den tekniske og administrative kapacitet. Der vil blive taget udgangspunkt i modtagerlandenes behov for at afgøre, hvilke sektorer eller politikområder, der skal tildeles bistand.
 - at overveje en **mere gradvis, trinvis tilgang til forvaltningen af finansiell bistand**, hvorved Kommissionen eller modtagerlandet vil være ansvarlige for forvaltningen, med eller uden forudgående vurdering fra Kommissionens side, afhængigt af tiltrædelsesstatus/-perspektiv, den sektor/det politikområde, hvortil bistanden er rettet, og den administrative, tekniske og forvaltningsmæssige kapacitet. Oprettelsen af forvaltningsstrukturer og -procedurer, der svarer til dem, som skal være indført ved tiltrædelsen, vil fortsat være målet i relevante sektorer under forberedelsen til tiltrædelse.

- **at kæde fremskridtene i de enkelte forvaltningsfaser sammen med de politiske prioriteter** som afspejlet i statusrapporter, opfyldelsen af forhandlingsbenchmark eller de resultater, der er opnået med hensyn til gennemførelsen af associeringsaftaler.
 - at øge fleksibiliteten mellem prioriteterne for at sikre en mere resultatorienteret levering af bistanden, hvorved der gives mulighed for at overføre tildelinger mellem politikområder, med mulighed for at overføre midler fra et år til et andet, i de tilfælde hvor det er tilladt i henhold til den nye finansforordning.
3. *Ydelsen af bistand* gøres mere *effektiv* ved:
- at videreføre indsatsen for at identificere og anvende **innovative finansielle instrumenter**, der kan tiltrække flere midler fra den private sektor, og at se nærmere på muligheden for at udnytte synergien med innovative finansielle instrumenter, der er udviklet til interne politikker, på grundlag af en koordineret tilgang til og koordinerede regler for anvendelsen af EU-budgettet under sådanne instrumenter.
 - **at øge samarbejdet med andre donorer samt andre internationale og finansielle institutioner på strategisk niveau** som led i overgangen til større støtte på sektorniveau, idet der indgås en aftale om politiske prioriteter og en klarere arbejdsdeling.
 - at fortsætte **støtten til regionale programmer/projekter**, der tilfører merværdi ved at tilskynde til udveksling af viden og erfaringer, harmonisering af politikker, opnåelse af enighed om fælles prioriteter og opbygning af gensidig tillid. Regionale programmer giver også mulighed for at øge politikernes effektivitet, f.eks. på områderne transport, energi, miljø, klimaændringer, statistik, bekæmpelse af organiseret kriminalitet og migrationsspørgsmål.
 - at **strømline reglerne for aftaler om bistand inden for rammerne af partnerskaber** og indføre mekanismer, der skal sikre, at rekrutterede eksperter er velegnede, samtidig med at der også skal være mulighed for at skaffe midler fra en særlig facilitet for at kunne imødegå behov, efterhånden som de opstår.

Delegerede retsakter

Da de skønsmæssige politiske afgørelser om ansøgerlandes status bør træffes på et andet niveau, foreslås det, at ændringer af listen over modtagerlande, der er knyttet som bilag til forslaget til forordning, således at den afspejler sådanne afgørelser, vedtages ved hjælp af en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eftersom sådanne ændringer ikke reelt vil berøre nogen væsentlige elementer i forordningen.

Det foreslås ligeledes at tillægge Kommissionen delegerede beføjelser, for at denne kan vedtage nærmere regler, der fastlægger ensartede betingelser for gennemførelse af forslaget til forordning, navnlig hvad angår forvaltningsstrukturer og –procedurer. Sådanne regler er nødvendige for at supplere de fælles regler og procedurer for gennemførelsen af EU's instrumenter for dens optræden udadtil, der blev fastsat ved den fælles gennemførelsesforordning. De bør tage hensyn til de erfaringer, der tidligere er gjort med

forvaltningen og gennemførelsen af førtiltrædelsesstøtte, og tilpasses til udviklingen i situationen i modtagerlandene.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 212, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om et budget for Europa 2020³ fastsættes de budgetmæssige rammer for instrumenterne for EU's optræden udadtil, herunder instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA).
- (2) Eftersom Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (Ipa)⁴ udløber den 31. december 2013, og med henblik på at gøre EU's optræden udadtil mere effektiv bør der bibeholdes en ramme for planlægning og ydelse af ekstern bistand for perioden 2014-2020. EU's udvidelsespolitik bør fortsat understøttes af et særligt finansielt instrument. Instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) bør derfor forlænges.
- (3) I henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union kan enhver europæisk stat, som tilslutter sig værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, ansøge om at blive medlem af Unionen.

¹ EUT C af ..., s. .

² EUT C af ..., s. .

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Et budget for Europa 2020, KOM(2011) 500 endelig af 29.6.2011.

⁴ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 82.

- (4) En europæisk stat, som har ansøgt om optagelse i Unionen, kan først blive medlem, når det er bekræftet, at den opfylder de kriterier for medlemskab, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i København i juni 1993, og forudsat at tiltrædelsen ikke overstiger EU's kapacitet til at integrere det nye medlem. Disse kriterier vedrører institutionel stabilitet, som garanterer demokrati, retsstaten, respekt for menneskerettighederne og respekt for og beskyttelse af mindretal, en økonomi, der er tilstrækkeligt udviklet til at modstå konkurrencepresset på det indre marked, og evnen til at påtage sig både rettigheder og forpligtelser i henhold til traktaterne.
- (5) Tiltrædelsesprocessen er baseret på objektive kriterier og anvendelsen af princippet om ligebehandling af alle ansøgerlande. Hvorvidt der gøres fremskridt henimod tiltrædelse, afhænger af ansøgerlandets evne til at gennemføre de reformer, der er nødvendige for at tilpasse dets politiske, institutionelle, retlige, administrative og økonomiske systemer til EU's regler, standarder, politikker og praksis.
- (6) Det Europæiske Råd har givet Island, Montenegro, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Tyrkiet status som kandidatlande. Det har bekræftet det europæiske perspektiv for Albanien, Bosnien-Hercegovina, Serbien og Kosovo⁵, der betragtes som potentielle kandidatlande.
- (7) Finansiell bistand i henhold til denne forordning bør tildeles både de kandidatlande og potentielle kandidatlande ("modtagerlandene"), der er anført i bilaget til denne forordning, uanset deres status.
- (8) Bistand i henhold til denne forordning bør ydes i overensstemmelse med de udvidelsespolitiske rammer, der er fastsat af Unionen for hver enkelt modtagerland, og som er afspejlet i Kommissionens årlige udvidelsespakke, der omfatter statusrapporterne og udvidelsesstrategien, i stabiliserings- og associeringsaftalerne og i de europæiske partnerskaber eller tiltrædelsespartnerskaber. Bistanden bør hovedsagelig fokusere på et begrænset antal politikområder, som vil sætte modtagerlandene i stand til at styrke de demokratiske institutioner og retsstaten, reformere retsvæsenet og den offentlige forvaltning og fremme respekten for de grundlæggende rettigheder, ligestilling mellem kønnene og ikke-diskrimination. Bistanden bør også styrke den økonomiske og sociale udvikling i disse lande og dermed understøtte dagordenen for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i overensstemmelse med Europa 2020-strategien med henblik på en gradvis tilpasning til Københavnskriterierne. Sammenhængen mellem den finansielle bistand og de overordnede fremskridt i gennemførelsen af førtiltrædelsesstrategien bør øges.
- (9) Kandidatlande og potentielle kandidatlande skal være bedre parate til at imødegå globale udfordringer som f.eks. bæredygtig udvikling og klimaændringer og tilpasse sig EU's indsats for at håndtere disse spørgsmål. EU-bistand i henhold til denne forordning skal også bidrage til målet om at øge den andel af EU-budgettet, der går til klimaforanstaltninger, til mindst 20 %.
- (10) Kommissionen og medlemsstaterne skal sikre overensstemmelse, sammenhæng og komplementaritet i forbindelse med deres bistand, navnlig gennem regelmæssige

⁵ Som defineret i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244/1999.

konsultationer og hyppig udveksling af oplysninger under de forskellige faser af bistandsforløbet.

- (11) For at sikre sammenhæng mellem tiltrædelsesprocessen og den finansielle og faglige bistand, der ydes i henhold til denne forordning, og for at nå målene for udvidelsesdagsordenen bør Kommissionen fastsætte en fælles strategisk ramme for anvendelsen af instrumentet til førtiltrædelsesbistand. Denne ramme bør bl.a. fastsætte listen over de nøgleforanstaltninger, der kan støttes i henhold til denne forordning, og kriterierne for tildeling af midler. Den fælles strategiske ramme bør udgøre referencerammen for lande- og flerlandestrategidokumenterne.
- (12) Målene for bistanden bør fastsættes i de vejledende lande- og flerlandestrategidokumenter, der udarbejdes af Kommissionen i partnerskab med modtagerlandene for den periode, som EU's flerårige finansielle ramme varer, på grundlag af disse landes særlige behov og udvidelsesdagsordenen. Strategidokumenterne bør identificere de politikområder, der kan støttes, og uden at det påvirker budgetmyndighedens beføjelser, fastsætte de vejledende tildelinger af midler pr. politikområde pr. år, inklusive et overslag over de klimarelaterede udgifter. Der bør indføres tilstrækkelig fleksibilitet til at imødegå nye behov og skabe incitamenter til at forbedre resultaterne. Strategidokumenterne bør sikre sammenhæng og overensstemmelse med modtagerlandenes indsats som afspejlet i deres nationale budgetter, og de bør tage hensyn til den støtte, der ydes af andre donorer. For at der kan tages hensyn til den interne og eksterne udvikling, bør de flerårige vejledende strategidokumenter revideres, når det er relevant.
- (13) Det er i EU's interesse at bistå modtagerlandene i deres bestræbelser for at reformere deres systemer og dermed tilpasse dem til EU's systemer. Da målet for denne forordning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på EU-plan, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (14) For at denne forordning hurtigt kan afspejle resultaterne af de politiske beslutninger, der træffes af Rådet, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, med henblik på opdateringen af listen over modtagerlande i bilaget til denne forordning.
- (15) Selv om Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../... af ...⁶ (herefter benævnt "den fælles gennemførelsesforordning") fastsætter fælles regler og procedurer for gennemførelsen af instrumenterne for EU's optræden udadtil, bør Kommissionen også tillægges delegerede beføjelser til at vedtage nærmere regler, der fastlægger ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, navnlig hvad angår forvaltningsstrukturer og –procedurer. Sådanne regler bør tage hensyn til de erfaringer, der tidligere er gjort med forvaltningen og gennemførelsen af førtiltrædelsesstøtte, og tilpasses til udviklingen i situationen i modtagerlandene.

⁶ EUT L ...

- (16) Med hensyn til disse delegerede retsakter er det særlig vigtigt, at Kommissionen i sit forberedende arbejde gennemfører passende konsultationer, bl.a. af eksperter. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter desuden sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (17) Ved tildelingen af bistand bør der fortsat gøres brug af de strukturer og instrumenter, som har vist deres værdi i forbindelse med førtiltrædelsesprocessen. Overgangen fra Kommissionens direkte forvaltning af førtiltrædelsesmidler til decentral forvaltning, der er delegeret til modtagerlandene, bør ske gradvist og under hensyntagen til kapaciteten i det enkelte modtagerland.
- (18) Gennemførelsesbeføjelserne vedrørende den fælles strategiske ramme for IPA og strategidokumenterne bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁷. Under hensyntagen til disse gennemførelsesretsakters karakter, navnlig deres politiske karakter og finansielle konsekvenser, bør undersøgelsesproceduren i princippet anvendes i forbindelse med deres vedtagelse, medmindre det drejer sig om tekniske gennemførelsesforanstaltninger af begrænset finansiel betydning.
- (19) De udvalg, der nedsættes i henhold til denne forordning, bør ligeledes have kompetence, når det gælder retsakter om gennemførelsen af det tidligere instrument til førtiltrædelsesbistand samt gennemførelsen af den finansielle bistand til det tyrkisk-cypriotiske samfund.
- (20) Hvis et modtagerland overtræder de principper, som Unionen er baseret på, ikke overholder forpligtelserne i de relevante aftaler, der er indgået med Unionen, eller ikke gør tilstrækkelige fremskridt, hvad angår tiltrædelseskriterierne, skal Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen kunne træffe passende foranstaltninger for at rette op på situationen.
- (21) I betragtning af målene og anvendelsesområdet for den bistand, der ydes i henhold til denne forordning, skal Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget høres inden dens vedtagelse -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

⁷ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Overordnet mål

Instrumentet til førtiltrædelsesbistand ("IPA") tager sigte på at støtte de kandidatlande og potentielle kandidatlande ("modtagerlande"), der er anført i bilaget, i deres bestræbelser for at gennemføre de politiske, institutionelle, retlige, administrative, sociale og økonomiske reformer, der er nødvendige for, at landene kan tilnærme sig EU's værdier og gradvis tilpasse sig EU's regler, standarder, politikker og praksis med henblik på EU-medlemskab.

Artikel 2

Specifikke mål

4. Den bistand, der ydes i henhold til denne forordning, skal tage sigte på at nå følgende specifikke mål under hensyntagen til modtagerlandenes behov og individuelle udvidelsesdagsorden:
 - a) Støtte til politiske reformer, bl.a.:
 - i) styrkelse af de demokratiske institutioner og retsstaten, herunder respekten herfor
 - ii) fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, øget respekt for mindretals rettigheder, fremme af ligestilling mellem kønnene, ikke-diskrimination og pressefrihed samt fremme af gode forbindelser mellem nabolande
 - iii) bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet
 - iv) reform af den offentlige forvaltning og god forvaltningspraksis
 - v) udvikling af civilsamfundet og dialogen med arbejdsmarkedets parter
 - vi) forsoning og freds- og tillidsskabende foranstaltninger.
 - b) Støtte til økonomisk, social og territorial udvikling med henblik på intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, bl.a. gennem:
 - i) opfyldelse af EU's standarder for økonomien og økonomisk styring
 - ii) de økonomiske reformer, der er nødvendige for at klare konkurrencepresset og markedskræfterne i Unionen, samtidig med at de økonomiske, sociale og miljømæssige mål forfølges
 - iii) fremme af beskæftigelsen og udvikling af menneskelig kapital

- iv) social og økonomisk integration, navnlig af mindretal og udsatte grupper
 - v) udvikling af fysisk kapital, forbedring af forbindelserne til EU-netværk og regionale netværk.
- c) Styrkelse af modtagerlandenes evne til at opfylde de forpligtelser, der følger af medlemskab, ved at støtte en gradvis tilpasning til og vedtagelse, gennemførelse og håndhævelse af EU-retten og EU's politikker vedrørende struktur-, samhørigheds- og landbrugsfondene og Fonden for Udvikling af Landdistrikter.
- d) Regional integration og territorielt samarbejde, der involverer modtagerlande, medlemsstater og eventuelt tredjelande inden for anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. [...] om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument⁸.
5. Fremskridt med hensyn til at nå de specifikke mål i stk. 1 måles ved hjælp af indikatorer, som bl.a. omfatter:
- fremskridt på områderne demokrati, retsstat, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, retssystemet og den administrative kapacitet
 - fremskridt, hvad angår økonomiske reformer, forsvarlige og effektive sociale og økonomiske udviklingsstrategier, fremskridt i retning af en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, herunder gennem offentlige investeringer, der støttes af IPA
 - lovgivning, som er i overensstemmelse med EU-retten, fremskridt med hensyn til EU-relaterede institutionelle reformer, herunder overgang til decentral forvaltning af den bistand, der ydes i henhold til denne forordning
 - relevansen af regionale og territoriale samarbejdsinitiativer og udviklingen i handelsmønstret.

Indikatorerne anvendes til overvågning, evaluering og resultatgennemgang, hvor det er relevant.

Artikel 3

Politikområder

1. Bistand i henhold til denne forordning rettes først og fremmest mod følgende politikområder:
- a) overgangen til EU-medlemskab og kapacitetsopbygning
 - b) regionaludvikling

⁸ EUT L ...

- c) beskæftigelse, social- og arbejdsmarkedspolitikker og udvikling af menneskelige ressourcer
 - d) landbrug og udvikling af landdistrikter
 - e) regionalt og territorielt samarbejde.
2. Bistand på de i stk. 1 nævnte politikområder skal støtte modtagerlandene i deres bestræbelser på at nå de overordnede og specifikke mål i artikel 1 og 2.
 3. Bistand på de politikområder, der nævnes i stk. 1, litra b)-d), kan bl.a. omfatte finansiering af den type foranstaltninger, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXXX/201X af MM/DD/YYYY om særlige bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og målet om investeringer i vækst og beskæftigelse⁹, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXXX/201X af DD/MM/YYYY om samhörighedsfonden¹⁰, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXXX/201X af MM/DD/YYYY om Den Europæiske Socialfond¹¹, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXXX/201X af DD/MM/YYYY om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde¹² og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXXX/201X af DD/MM/YYYY om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)¹³.
 4. Bistand på det politikområde, der nævnes i stk. 1, litra e), kan især finansiere flerlandeforanstaltninger og horisontale foranstaltninger samt grænseoverskridende, tværnationale og tværregionale samarbejdsforanstaltninger.

Artikel 4

Overensstemmelse, sammenhæng og komplementaritet

1. Finansiell bistand, der ydes i henhold til denne forordning, skal være forenelig med EU's politikker. Den afstemmes efter de aftaler, som Unionen har indgået med modtagerlandene, og forpligtelserne i henhold til de multilaterale aftaler, som Unionen er part i.
2. Kommissionen, medlemsstaterne og Den Europæiske Investeringsbank sørger for sammenhæng mellem den bistand, der ydes i henhold til denne forordning, og anden bistand, der ydes af Unionen, medlemsstaterne og Den Europæiske Investeringsbank.
3. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for at koordinere deres respektive bistandsprogrammer for at øge bistandens virkning og effektivitet og forhindre dobbelt finansiering i overensstemmelse med de fastlagte principper for styrkelse af den operationelle koordination inden for ekstern bistand og med henblik på

⁹ EUT L....

¹⁰ EUT L....

¹¹ EUT L....

¹² EUT L....

¹³ EUT L....

harmonisering af politikker og procedurer. Koordinationen indebærer regelmæssige konsultationer og hyppig udveksling af oplysninger under de forskellige faser af bistandsforløbet, navnlig på stedet, og udgør et vigtigt skridt i medlemsstaternes og EU's programmeringsproces.

4. For at øge bistandens virkning og effektivitet og forhindre dobbelt finansiering tager Kommissionen sammen med medlemsstaterne de nødvendige skridt til at garantere en bedre koordination og komplementaritet med multilaterale og regionale institutioner og enheder såsom internationale finansieringsinstitutioner, FN's særorganisationer, fonde og programmer samt donorer uden for EU.
5. I forbindelse med forberedelsen, gennemførelsen og overvågningen af bistand i henhold til denne forordning handler Kommissionen i princippet i partnerskab med modtagerlandene. I partnerskabet inddrages, hvor det er relevant, kompetente nationale, regionale og lokale myndigheder såvel som arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer, civilsamfundet og ikke-statslige aktører.

AFSNIT II

STRATEGISK PLANLÆGNING

Artikel 5

Den fælles strategiske ramme for IPA

1. Kommissionen fastsætter en fælles strategisk ramme for instrumentet til førtiltrædelsesbistand. Den fælles strategiske ramme for IPA skal omsætte de politiske prioriteter for udvidelsespolitikken til nøgleforanstaltninger, hvortil der kan ydes bistand i henhold til denne forordning.
2. Den fælles strategiske ramme for IPA omfatter bl.a.:
 - a) de kriterier, der skal anvendes ved tildelingen af midler til modtagerlande og foranstaltninger for samarbejde mellem flere lande og territorialt samarbejde
 - b) de typer af foranstaltninger, der kan finansieres via IPA
 - c) de fælles retningslinjer for forvaltningen og gennemførelsen af IPA.
3. Kommissionen godkender den fælles strategiske ramme for IPA og eventuelle ændringer heraf i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning.

Artikel 6

Strategidokumenter

1. Bistand i henhold til denne forordning ydes på grundlag af vejledende lande- eller flerlandestrategidokumenter (herefter benævnt "strategidokumenter"), der udarbejdes

af Kommissionen i partnerskab med modtagerlandet eller de berørte lande for den periode, som EU's flerårige finansielle ramme dækker.

2. I strategidokumenterne fastsættes en passende kombination af politikområder som omhandlet i artikel 3, hvortil der vil blive ydet finansiell bistand i henhold til denne forordning, for at afspejle behov og prioriteter i overensstemmelse med målene i artikel 2, den fælles strategiske ramme for IPA i artikel 5 og de nationale strategier, når det er relevant.
3. Strategidokumenterne skal, når det er relevant, omfatte en vejledende tildeling af EU-midler pr. politikområde, fordelt på år i overensstemmelse med kriterierne i den fælles strategiske ramme for IPA, jf. artikel 5. Den vejledende tildeling af midler skal tage behørigt hensyn til modtagerlandenes behov, absorptionskapacitet og administrative kapacitet. Den skal også give mulighed for at håndtere nye behov, og den skal omfatte incitamenter for modtagerlandene til at forbedre deres resultater for så vidt angår målene i de flerårige vejledende strategier.
4. Strategidokumenterne skal underkastes en midtvejsrevision og revideres, når det er relevant. De kan til enhver tid revideres på Kommissionens initiativ.
5. Strategidokumenterne og eventuelle revisioner heraf vedtages af Kommissionen i henhold til undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning.

AFSNIT III

GENNEMFØRELSE

Artikel 7

Generel ramme

EU-bistand i henhold til denne forordning gennemføres via programmer og foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 og 3 i den fælles gennemførelsesforordning og i overensstemmelse med specifikke regler, der fastlægger ensartede betingelser for gennemførelse af denne forordning, navnlig med hensyn til forvaltningsstrukturer og –procedurer, som skal vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 10 og 11 i denne forordning. Gennemførelsen skal som hovedregel have form af etårige eller flerårige landespecifikke programmer eller flerlandeprogrammer, der er fastsat i overensstemmelse med strategidokumenterne i artikel 6, og som udarbejdes af modtagerlandene og/eller Kommissionen, alt efter omstændighederne.

Artikel 8

Rammeaftaler og sideaftaler

1. Kommissionen og modtagerlandene indgår rammeaftaler om gennemførelsen af bistanden.
2. Sideaftaler vedrørende gennemførelsen af bistanden kan indgås mellem Kommissionen og modtagerlandet eller i givet fald dets ansvarlige myndigheder.

Artikel 9

Interinstrumentale bestemmelser

1. I behørigt begrundede tilfælde og for at sikre sammenhæng og effektivitet i EU-finansieringen eller for at fremme regionalt samarbejde kan Kommissionen beslutte at udvide adgangen til programmer og foranstaltninger som omhandlet i artikel 7 til lande, territorier og regioner, som ellers ikke er støtteberettigede i henhold til artikel 1, såfremt det program eller den foranstaltning, der skal gennemføres, har global, regional eller grænseoverskridende karakter.
2. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling skal bidrage til programmer og foranstaltninger, der er fastsat ved denne forordning for grænseoverskridende samarbejde mellem modtagerlandene og medlemsstaterne. Bidraget fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling fastsættes i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. ... af ... om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde. Bestemmelserne i nærværende forordning gælder for anvendelsen af dette bidrag.
3. IPA kan, hvis det er relevant, bidrage til transnationale og interregionale samarbejdsprogrammer eller foranstaltninger, der fastsættes og gennemføres i henhold til bestemmelserne i forordning (EU) nr. ... [*om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde*], og som IPA-modtagerlande deltager i.
4. IPA kan, hvis det relevant, bidrage til programmer og foranstaltninger om samarbejde på tværs af grænserne, der fastsættes og gennemføres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. ... af ... om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument, og som IPA-modtagerlande deltager i.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 10

Delegation af beføjelser til Kommissionen

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11 med henblik på at ændre bilaget til denne forordning og supplere den fælles gennemførelsesforordning med specifikke regler, der fastlægger ensartede betingelser for gennemførelse af denne forordning.

Artikel 11

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser.

2. De delegerede beføjelser tillægges Kommissionen for hele denne forordnings gyldighedsperiode.
3. Delegationen af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i afgørelsen, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen herom i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 12

Udvalg

1. Kommissionen bistås af IPA-udvalget. Dette udvalg er et udvalg i betydningen i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Hvad angår programmer, der er rettet mod politikområderne i artikel 3, litra b) og c), og som gennemføres direkte af modtagerlandene, bistås Kommissionen af Koordinationsudvalget for Fondene, der er omhandlet i artikel 143 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [...] af ... om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, der er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1083/2006¹⁴. Hvad angår programmer, der er rettet mod politikområdet i artikel 3, litra d), og som gennemføres direkte af modtagerlandene, bistås Kommissionen af Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne, der er omhandlet i artikel 91 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [...] af ... om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)¹⁵. I sådanne tilfælde underrettes IPA-udvalget straks om en udtalelse fra det andet eller de andre udvalg.
3. De udvalg, der er omhandlet i stk. 1 og 2, har kompetence, når det gælder retsakter og forpligtelser i medfør af forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om

¹⁴ EUT L ...

¹⁵ EUT L ...

oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand¹⁶. Derudover er IPA-udvalget også ansvarligt for gennemførelsen af artikel 3 i forordning (EF) nr. 389/2006 af 27. februar 2006 om oprettelse af et instrument for økonomisk støtte til fremme af den økonomiske udvikling af det tyrkisk-cypriotiske samfund og om ændring af forordning (EF) nr. 2667/2000 om Det Europæiske Genopbygningsagentur¹⁷.

Artikel 13

Suspension af EU-støtten

Såfremt et modtagerland ikke respekterer principperne om demokrati, retsstaten, menneskerettighederne, mindretals rettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder eller de forpligtelser, der er indeholdt i de relevante aftaler, der er indgået med Unionen, eller såfremt fremskridtene med hensyn til opfyldelsen af tiltrædelseskriterierne er utilstrækkelige, opfordrer Unionen modtagerlandet til at afholde konsultationer for at finde en løsning, der er acceptabel for begge parter, medmindre der er tale om en særlig akut situation, jf. dog bestemmelserne om suspending af støtte i partnerskabs- og samarbejdsaftalerne med partnerlandene og -regionerne. Hvis konsultationerne med modtagerlandet ikke fører til en løsning, der er acceptabel for begge parter, eller hvis konsultationerne afvises, eller i tilfælde af en særlig akut situation kan Rådet træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 215, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og eventuelt indføre en hel eller delvis suspending af EU-bistanden. Europa-Parlamentet underrettes fuldt ud og omgående om de afgørelser, der måtte blive truffet i den henseende.

Artikel 14

Det finansielle referencegrundlag

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 2014-2020 på 14 110 100 000 EUR (i løbende priser). Op til 3 % af det finansielle referencegrundlag tildeles programmer for samarbejde på tværs af grænserne mellem modtagerlande og EU-medlemsstater.
2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for EU's flerårige finansielle ramme.
3. Som det fremgår af artikel 13, stk. 2, i forordningen om "Erasmus for alle" afsættes der et vejledende beløb på 1 812 100 000 EUR til fremme af den internationale dimension af videregående uddannelse fra forskellige eksterne instrumenter (instrumentet for udviklingssamarbejde, det europæiske naboskabsinstrument, instrumentet til førtiltrædelsesbistand, partnerskabsinstrumentet og Den Europæiske Udviklingsfond) til tiltag vedrørende læringsmobilitet til eller fra lande uden for EU og til samarbejde og politisk dialog med myndigheder/institutioner/organisationer fra disse lande. Bestemmelserne i "Erasmus for Alle"-forordningen gælder for anvendelsen af disse midler.

¹⁶ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 82-93.

¹⁷ EUT L 65 af 7.3.2006, s. 5.

Midlerne vil blive stillet til rådighed via to flerårige bevillinger, der dækker henholdsvis de første fire år og de sidste tre år. Denne finansiering vil blive afspejlet i den flerårige vejledende planlægning af disse instrumenter i overensstemmelse med de indkredsede behov og prioriteter i de berørte lande. Hvis forholdene uventet ændrer sig på afgørende vis, eller hvis der sker betydelige politiske ændringer, kan tildelingene ændres i overensstemmelse med EU's prioriteringer, hvad angår forbindelserne udadtil.

Artikel 15

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BILAG

- Albanien
- Bosnien-Hercegovina
- Island
- Kosovo*
- Montenegro
- Serbien
- Tyrkiet
- Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

* Som defineret i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244/1999.

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAG

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) i ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Instrument for førtiltrædelsesbistand (IPA)

1.2. Berørt(e) politikområde(r) i ABM/ABB-strukturen²⁶

Udvidelse

1.3. Forslagets/initiativets art

- Forslaget/initiativet vedrører en **ny foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning²⁷**
- Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Det generelle mål med udvidelsespolitikken er at gennemføre artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union, som giver alle europæiske lande, der overholder EU's grundlæggende værdier og forpligter sig til at fremme disse, mulighed for at ansøge om at blive medlem af Unionen.

Udvidelsespolitikken fremmer stabilitet, sikkerhed og velstand i Europa og øger EU's vægt på den internationale scene.

Udvidelsespolitikken bidrager til at konsolidere demokratiet og retsstaten i Europa. Den fremmer de økonomiske muligheder og giver EU mere vægt, når det drejer sig om at takle globale udfordringer, som f.eks. klimaændringer, konkurrenceevne og regulering af og tilsyn med finansmarkederne, og den hjælper med at mobilisere til en fælles indsats for at nå målene i Europa 2020-strategien. Tiltrædelsesprocessen udgør en stærk tilskyndelse til politisk og økonomisk reform.

Den større integration, der følger med udvidelsesprocessen, hjælper også EU med at nå sine målsætninger inden for en række områder med afgørende betydning for den sociale og økonomiske reform med henblik på intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, herunder energi, transport,

²⁶ ABM: Activity Based Management – (aktivitetsbaseret ledelse): Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgettering).

²⁷ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) eller b), i finansforordningen.

miljøbeskyttelse, modstandsdygtighed over for katastrofer og takling af klimaændringer. Nye ansøgninger om medlemskab er et yderligere bevis på Den Europæiske Unions tiltrækningskraft og dens rolle med hensyn til at fremme stabilitet, sikkerhed og velstand.

EU's udvidelsespolitik er en omhyggeligt styret proces, hvor kandidatlande og potentielle kandidatlande tilnærmer sig EU i takt med gennemførelsen af deres politiske og økonomiske reformer og deres evne til at påtage sig de medlemskabsforpligtelser, der er indeholdt i Københavnskriterierne. I det vestlige Balkan er det regionale samarbejde fortsat centralt og udgør et afgørende element i stabiliserings- og associeringsprocessen.

Når Rådet har besluttet at indlede tiltrædelsesforhandlinger med et ansøgerland, ses ansøgerlandets fremskridt hen imod opfyldelse af de europæiske standarder i det antal kapitler af EU's regelsæt, der åbnes og lukkes.

Den udvidede Europæiske Union har i de seneste fem år vist, at den kan samarbejde om de vigtige udfordringer, den står over for. I den periode har fremskridt med reformerne i udvidelseslandene gjort det muligt for dem at komme igennem de forskellige faser i tiltrædelsesprocessen.

EU-udvidelsesprocessen skrider fremad i et tempo, der i vid udstrækning er afhængig af ansøgerlandenes evne til at påtage sig forpligtelserne ved medlemskab. Kravene er varige reformer samt troværdige og overbevisende tilpasninger af lovgivning og institutioner. I takt med at de berørte lande opfylder de fastsatte standarder, især vedrørende demokrati, retsstatsprincipper og grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, forpligter EU sig til gennem samarbejde med landene at gå videre til de næste trin i processen.

Som det finansielle grundlag for udvidelsesstrategien foreslås der ét samlet førtiltrædelsesinstrument, som skal omfatte alle aspekter af de interne politikker og tematiske spørgsmål.

Målet er at sikre, at kandidatlande og potentielle kandidatlande er helt parate, før de eventuelt tiltræder EU. Der vil blive lagt vægt på god forvaltningspraksis, administrativ kapacitet, socioøkonomisk udvikling, regionalt samarbejde, vedtagelse og gennemførelse af EU's regelværk og forberedelse til at forvalte interne politikker efter tiltrædelsen. Det vil blive gennemført via lande- eller flerlandeprogrammer aftalt med modtagerlandene og også stemme overens med strukturfondene, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling i Landdistrikterne (ELFUL), herunder det nye fokus på at levere offentlige goder.

Desuden skal de politiske og finansielle kriserelaterede instrumenter (makrofinansiel bistand, stabilitetsinstrumentet) fortsat kunne anvendes i udvidelseslandene, når der er behov for det.

1.4.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

Specifikt mål nr.

- a) Støtte til politiske reformer
- b) Støtte til økonomisk, social og territorial udvikling med henblik på en bæredygtig, intelligent og inklusiv vækst
- c) Styrkelse af modtagerlandenes evne til at opfylde de forpligtelser, der følger af medlemskab, ved at støtte en gradvis tilpasning til og vedtagelse, gennemførelse og håndhævelse af

fællesskabsretten, herunder forberedelse til at gennemføre og forvalte EU's struktur-, samhörigheds- og landbrugsfonde og fonden for udvikling af landdistrikter.

d) Regionalt og territorialt samarbejde

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

04.06 Instrumentet for førtiltrædelsesstøtte (IPA) – Udvikling af menneskelige ressourcer

05.05 Förtiltrædelsesforanstaltninger inden for landbrug og udvikling af landdistrikter

13.05 Förtiltrædelsesforanstaltninger i tilknytning til strukturpolitikkerne

22.02 Udvidelsesproces og strategi

22.04.02 Informations- og kommunikationsprogrammer for ikke-medlemslande

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilken virkning forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Det nye förtiltrædelsesinstrument bør fortsat *fokusere på at opnå resultater med udvidelsespolitikken*, der er en af de vigtigste prioriteter for EU's optræden udadtil, og dermed bidrage til at fremme stabilitet, sikkerhed og velstand i Europa. Det nye instrument vil derfor fortsat have som overordnet politisk mål at støtte kandidatlande og potentielle kandidatlande i deres forberedelser til EU-medlemskab og den gradvise tilpasning af deres nationale systemer/ økonomier til Den Europæiske Unions standarder og politikker under hensyntagen til deres særlige behov og i overensstemmelse med deres individuelle udvidelsesdagordener.

Hvad angår *resultater og virkninger, der skal opnås*, vil det nye instrument takle i) udviklingshuller/-udfordringer i modtagerlandene, ii) den begrænsede kapacitet til at klare disse ud fra egne ressourcer og de svage offentlige institutioner og/eller den svage administrative kapacitet i modtagerlandene, og iii) nedbringe ulighederne mellem modtagerlandene gennem:

i) bedre fungerende demokratiske institutioner, navnlig med henblik på overholdelse af retsstatsprincipper, menneskerettigheder og inddragelse af minoriteter, nedbringelse af korruption og organiseret kriminalitet, reform og modernisering af den offentlige forvaltning

ii) EU-standarder i økonomien og økonomisk styring, bedre kapacitet til at klare konkurrencepresset og markeds kræfterne i EU, højere beskæftigelsesfrekvens, bedre uddannede menneskelige ressourcer og mindre social ulighed, øget forsknings- og innovationskapacitet

iii) gradvis tilpasning af lovgivningen til EU's regelværk, vedtagelse og håndhævelse, bedre kapacitet til at gennemføre og forvalte EU's struktur- og landbrugsfond og fonden for udvikling af landdistrikter, øget deltagelse i udvalgte EU-programmer og agenturer

iv) øget økonomisk integration i regionen, herunder gennem tværnational energi- og transportinfrastruktur, tættere og styrkede naboskabsrelationer mellem modtagerlandene og med EU.

Fremskridt vedrørende disse specifikke politiske mål vil også bidrage til gennemførelsen af bredere EU-politikammer, som f.eks. Europa 2020-strategien, EU's klima- og energipakke og "innovation i EU".

1.4.4. Virknings- og resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

Fremskridt med at nå de specifikke mål i det nye instrument kan måles ved hjælp af tre centrale makroindikatorer:

- Fremskridt med opfyldelsen af tiltrædelsesbenchmarks (åbnede/lukkede kapitler) eller positive resultater med gennemførelsen af associeringsaftalerne som bl.a. nævnt i positive statusrapporter, undersøgelsesbaserede indekser udarbejdet af anerkendte internationale organisationer på områder som f.eks. effektiv regeringsførelse, politisk stabilitet og fravær af vold samt retsstatsprincipper.
- **Socioøkonomisk udvikling** målt ved virkningsindikatorer, som f.eks. Forenede Nationers Udviklingsprogramms indeks for menneskelig udvikling som et generelt mål for velstand, arbejdsløshedstal, udenlandske direkte investeringer og handelsbalance.
- **Regionalt samarbejde og integration** målt ved undersøgelsesbaserede indekser, der afspejler opfattelsen af niveauet (tendensen) for sikkerhed og stabilitet, politisk, økonomisk og kulturel interaktion.

Relevante mål og faser i relation til disse makroindikatorer kan bl.a. omfatte følgende: modtagelse af ansøgning om EU-medlemskab, Kommissionens vedtagelse af en positiv udtalelse om ansøgningen eller anbefaling om at indrømme status som kandidatland, anbefaling om at indlede tiltrædelsesforhandlinger, åbning eller foreløbig afslutning af forhandlingskapitler, generel afslutning af tiltrædelsesforhandlinger, opfyldelse af Københavnskriterierne, ikrafttrædelse af visumliberalisering og tilbagetagelsesaftale, overdragelse af forvaltningsbeføjelser vedrørende IPA-bistand, bortfald af forudgående kontrol af forvaltning af IPA-bistand, ikrafttrædelse af told-/handelsaftale og fjernelse af hindringer/tekniske barrierer for handel, deltagelse i regionale initiativer, løsning af bilaterale problemer, fremskridt med integration af transeuropæiske net.

På det operationelle niveau kan fremskridt måles i relation til *operationelle mål*, der svarer til de specifikke mål i.-iv., der er identificeret for det kommende førtiltrædelsesinstrument. Operationelle mål omfatter:

- a) Forbedre opfattelsen af demokrati og retssystemet, menneskerettigheder og ikke-diskrimination, nedbringe antallet af uafsluttede sager ved domstolene og antallet af overtrædelser af grundlæggende rettigheder, øge kapaciteten, hvad angår retshåndhævelse og generelt den administrative kapacitet, nedbringe personaleudskiftning.
- b) Udvikle sunde og effektive sociale og økonomiske udviklingsstrategier, forbedre færdigheder og kvalifikationsniveauer og styrke arbejdsmarkedstjenester, støtte offentlige investeringer, oprette forvaltningsstrukturer efter tiltrædelsen for EU's struktur- og samhørighedsfonde og fonden for udvikling af landdistrikter, akkreditering og overdragelse af forvaltningsbeføjelser.
- c) Forbedre lovgivningsrammen; tilpasse lovgivningen EU's regelsæt, oprette og styrke institutioner og håndhævelsesstrukturer; i højere grad deltage i EU-programmer.
- d) Opmuntre til tættere samarbejde.

Operationelle mål skal tilpasses den enkelte modtagers situation og fastsættes i programmeringsdokumenterne med udgangspunkt i de identificerede udfordringer.

Den forudgående evaluering har også understreget behovet for at tilvejebringe detaljerede retningslinjer og opbygge kapacitet i modtagerlandene for systematisk at indsamle de data, der er nødvendige for at vurdere fremskridt på det operationelle niveau. Tidligere udvidelser har ført til øget prioritering af overvågning og evaluering på programniveau og "evidensbaseret" politikudformning i nye medlemsstater. En overgang til ressourcetildeling baseret på resultater og opfyldelse af betingelser og behov skulle også fremme en lignende tendens blandt kandidatlande og potentielle kandidatlande.

Hvad angår klimamainstreaming, vil der blive indført et sporingssystem til at identificere, hvor programmer fremmer klimaforanstaltninger eller energieffektivitet, således at EU bliver i stand til klart at fastslå, hvor mange af omkostningerne, der vedrører sådanne aspekter. Der vil blive indført klare benchmark, overvågnings- og rapporteringsregler. Denne sporing af klimarelaterede omkostninger vil blive udført med udgangspunkt i den etablerede OECD- metode ("Rio-markører"). I overensstemmelse med Kommissionens generelle forpligtelse til mainstreaming, vil der også blive brugt OECD/DAC-markører til at spore fremskridt med hensyn til mainstreaming af biodiversitet og ørkendannelse.

Fremtidige overvågninger og evalueringer vil skulle tage højde for, at resultater og virkninger vil variere meget fra modtagerland til modtagerland på grund af deres forskelligheder og de forskellige behov og fremskridt på "vejen mod tiltrædelse". Da instrumentet fortsat vil *fungere sideløbende med den politiske forhandlingsproces* og andre tiltag vedrørende tiltrædelse, vil det være vanskeligt at identificere fremskridt, der udelukkende beror på instrumentet, bortset fra når det gælder specifikke aktiviteter. Mange af det kommende programs "resultater", som f.eks. fremskridt med at opfylde de politiske tiltrædelseskriterier, vil på grund af deres art være svære at måle: i et vist omfang kan instrumentets mål i lige så høj grad nås gennem den status, der tillægges støttemodtageren, som gennem resultatet af EU's finansielle foranstaltninger.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt

Modtagerne af bistand er kandidatlande og potentielle kandidatlande til EU-medlemskab i det vestlige Balkan, Island og Tyrkiet.

I 1999 formulerede Fællesskabet en vision for relationerne mellem EU og det vestlige Balkan, som flyttede fokus fra den tidligere regionale strategi til et nyt værktøj, stabiliserings- og associeringsprocessen. Ud over at tage sigte på politisk og økonomisk stabilitet og regionalt samarbejde har stabiliserings- og associeringsprocessen gradvist indarbejdet udvidelsesinstrumenter for at bringe regionens lande tættere på EU's værdier og standarder.

Det Europæiske Råd fastslog på sit møde i Feira i juni 2000, at de lande på Vestbalkan, som deltager i stabiliserings- og associeringsprocessen, er "potentielle kandidater" til EU-medlemskab. De pågældende landes EU-perspektiv blev yderligere bekræftet på Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki i juni 2003, idet Thessaloniki-dagsordenen for Vestbalkan blev godkendt på dette møde. Denne dagsorden er fortsat grundpillen i EU's politik for denne region. På ministermødet i Sarajevo den 2. juni 2010 mellem EU og Vestbalkan gentog EU sit engagement i forhold til Vestbalkans EU-perspektiv og understregede, at disse landes fremtid ligger i Den Europæiske Union.

Af de lande, der oprindeligt var omfattet af stabiliserings- og associeringsprocessen, har Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og for nylig Montenegro fået status som kandidatland,

mens Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo²⁸ og Serbien er potentielle kandidatlande. Andre lande, som fik et EU-tiltrædelsesperspektiv, er Tyrkiet, der ansøgte om medlemskab allerede i 1987, og som fik ansøgerstatus i 1999, og Island, som ansøgte i 2009 og fik status som kandidatland i 2010.

De tre hovedkrav for tiltrædelse fremgår af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i 1993 (de såkaldte "Københavnskriterier"). Det drejer sig om:

- i) Stabile institutioner, som kan garantere demokratiet, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og respekt for og beskyttelse af mindretal.
- ii) En fungerende markedsøkonomi samt evne til at klare konkurrencepresset og markedskræfterne i Unionen.
- iii) Ansøgerlandet skal være i stand at påtage sig forpligtelserne ved et medlemskab, herunder kunne tilslutte sig målet om en politisk, økonomisk og monetær union.

På Det Europæiske Råds møde i Madrid i december 1995 blev der henvist til, at det var nødvendigt, "at skabe de rette betingelser for [ansøgerlandenes] gradvise og harmoniske integration navnlig ved hjælp af udvikling af markedsøkonomien, tilpasning af deres administrative apparat og tilvejebringelse af stabile økonomiske og monetære forhold."

Potentielle medlemslande skal opfylde Københavnskriterierne, før der kan indledes forhandlinger om medlemskab. Modtagerlandenes tilpasning til tiltrædelseskriterierne kræver en betydelig indsats i form af offentlige investeringer og adgang til grundig viden og ekspertise. EU-støtten er udformet for at støtte kandidatlandene med at opfylde disse kriterier.

1.5.2. *Merværdi ved en indsats fra EU's side*

Udvidelsespolitikken er et led i EU's foranstaltninger udadtil og bidrager til at opfylde fælles mål med hensyn til globale udfordringer, globale svar og globalt lederskab.

De løbende udvidelser af EU er i sigens natur en **fælles opgave**, som kun kan løses på EU-plan. Kun når medlemsstaterne samarbejder, kan de træffe beslutning om nye kandidatlandes anmodninger om tiltrædelse. Den førtiltrædelsesbistand, der ydes over EU-budgettet, er udformet for at hjælpe kandidatlande/potentielle kandidatlande med at forberede sig til et fremtidigt medlemskab: instrumentet for førtiltrædelsesstøtte er således udformet, så det giver landene en "testkørsel" af forpligtelserne ved medlemskab før tiltrædelse (som f.eks. indførelse af institutioner til forvaltning af EU-midler efter tiltrædelse og/eller vedtagelse af EU's regelværk og EU-standarder). Intet andet multilateralt eller bilateralt instrument indbefatter en så omfattende værktøjskasse, og det er under alle omstændigheder kun EU, der kan definere, hvilken type bistand der er nødvendig for at overtage EU's regelværk.

Førtiltrædelsesbistand er en investering i EU's fremtid, idet den støtter stabiliteten og velstanden i nabolandene og sikrer kandidatlandenes evne til reelt at gennemføre EU's regelværk efter tiltrædelsen. Teknisk og finansiel bistand fremskynder forberedelsesfasen og skaber incitament for den nødvendige omlægning af samfundet, retssystemet og økonomien. En sådan bistand medvirker til at nå målsætningerne for EU's interne politikker, skaber muligheder for EU-virksomheder og giver konkrete afkast af investeringer. Uden det intensive engagement og det tætte partnerskab, der er inkorporeret i førtiltrædelsesbistanden, ville EU med sikkerhed skulle bruge flere penge på at bekæmpe ulovlig

²⁸ Jf. FN's Sikkerhedsråds resolution 1244/1999.

indvandring, sikre EU's ydre grænser, sikre energiforsyningssikkerhed, garantere en sikker og hygiejnisk fødevarerimport for borgerne, bekæmpe klimaændringer og forurening, takle grænseoverskridende virkninger af katastrofer og skabe EU-solidaritet med lande med lav modstandskraft over for katastrofer.

EU's medlemsstater har i de senere år reduceret deres bilaterale bistand til kandidatlande og potentielle kandidatlande i erkendelse af, at en koordineret indsats på EU-plan er mere effektiv. Omkring halvdelen af EU's samlede finansielle bistand til udvidelseslandene kom i 2009 fra EU-budgettet. Multilaterale donororganisationer har i stor udstrækning udfaset deres støtte, og de resterende har nu rettet deres programmer ind efter EU's prioriteter. Det skal bemærkes, at førtiltrædelsesbistand i betragtning af sine specifikke udviklingsmål og virkninger også regnes som EU's officielle udviklingsbistand (ODA).

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

En midtvejsmetaevaluering af IPA, der blev afsluttet i februar 2011, og som væsentligst fokuserede på IPA's strategiske rammer (flerårige vejledende planlægningsdokumenter) og programmering (væsentligst teknisk bistand og institutionsopbygningskomponenten) vurderede interventionslogikken og resultatet (faktisk eller forventet) af bistanden, navnlig dens relevans, effektivitet, virkning og holdbarhed.

Hvad angår interventionslogikken (dvs. hvordan bistanden planlægges og programmeres), konkluderede evalueringen, at de flerårige vejledende planlægningsdokumenter er de vigtigste programmeringsdokumenter, som afstikker retning og fokus for programmeringsprocessen, og som klart er bedre end de tilsvarende programmeringsdokumenter for tidligere førtiltrædelsesbistandsprogrammer. Det fremgik ligeledes af evalueringen, at kvaliteten af mål og indikatorer i de flerårige vejledende planlægningsdokumenter og programmeringsdokumenterne er blevet forbedret med tiden. Der anbefales imidlertid yderligere forbedringer.

Evalueringen viste, at IPA gav gode og meningsfulde resultater. Effektiviteten var stærkest på områder i relation til EU's regelværk, mens der på visse horisontale områder, f.eks. reform af den offentlige forvaltning, var særlige udfordringer. Finansielle behov i modtagerlandene, særlig med hensyn til infrastruktur, oversteg klart de disponible IPA-midler (og anden donorfinansiering). Derfor er det en vigtig udfordring i fremtiden at anvende IPA-midlerne effektivt og fortsat udnytte deres løftestangseffekt for andre finansieringskilder. Det viste sig også, at projekterne generelt var godt målrettet i forhold til EU's tiltrædelseskrav, men hvis bistanden til institutionsopbygning blev fokuseret på et begrænset antal prioriterede sektorer, kunne man øge effektiviteten og virkningen. Evalueringen viste, at mekanismerne for donorkoordination og harmonisering af bistand var veletablerede, og at en afgørende faktor for at opnå virkning og holdbarhed var modtagerlandenes ejerskab til reformdagsordenen og deres forvaltningskapacitet, som skal styrkes.

Evalueringen konkluderede, at vedtagelse af en flerårig/sektorbaseret tilgang²⁹ for planlægning og programmering ville lette prioriteringen og tilrettelæggelsen af bistand og donorkoordination samt øge modtagerlandenes ejerskab.

En tofasert **interimsevaluering af de første otte IPA-grænseoverskridende samarbejdsprogrammer** ved de indre grænser på det vestlige Balkan blev afsluttet i maj 2011. Evalueringen konkluderede, at de berørte parter opfatter forbedrede naborelationer som en følge af programmet og mener, at dette har

²⁹ En sektorstrategi for planlægning og programmering af bistanden er baseret på landesektorstrategier, kombinerer ressourcer fra forskellige donorer og tager sigte på at opnå bredere politiske mål.

afgørende betydning for det fremtidige samarbejde, og at situationen var moden til et øget samarbejde. Evalueringen anbefalede, at den socioøkonomiske analyse blev styrket med et mere ajourført statistisk grundlag, en bedre forklaring af de anvendte kriterier samt bedre tilpasning til de statistiske områder. Det blev ligeledes anbefalet, at ansøgningspakken og evalueringsproceduren blev strømlinet og forenklet.

Forudgående evaluering af operationelle programmer for regional udvikling, menneskelige ressourcer og udvikling af landdistrikter blev gennemført for at støtte og strømline programmeringsprocessen. Anbefalinger om at styrke den analyse, der ligger til grund for programmeringen og yderligere forbedre resultat- og virkningsindikatorer var fælles for alle programmer. Der gennemføres interimsevalueringer.

En forudgående evaluering af finansieringsinstrumenter for førtiltrædelsesstøtte efter 2013 konkluderede, at der er god grund til fortsat finansiel bistand på EU-niveau for at støtte udvidelsesprocessen. Behovet for at sikre **kontinuitet** i forhold til det nuværende instrument var klart, eftersom de strukturer og systemer, der er nødvendige for at forvalte EU-bistand, allerede er oprettet. I lyset af forskellighederne mellem modtagerlandene (i socioøkonomisk henseende, hvad angår udviklingen af deres institutioner og offentlige forvaltning, og deres tiltrædelsesperspektiv), anbefales en **mere skræddersyet tilgang, forenklede gennemførelsesregler, mere fleksibilitet og en stærkere strategisk orientering** ved tildelingen af bistand, og en mere systematisk brug af **flerårig programmering**.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Forslaget bevarer et dedikeret og integreret instrument for førtiltrædelsesbistand som det finansielle grundlag for udvidelsesstrategien, der skal omfatte alle aspekter ved de interne politikker og temaer spørgsmål. Det skyldes, at udvidelsespolitikken væsentligst handler om at hjælpe partnerne med gradvist at overtage regelværket, og EU's forbindelser med kandidatlande og potentielle kandidatlande dækker stort set alle tematiske spørgsmål (velstand, sikkerhed, handel, menneskerettigheder osv.). Af hensyn til samhørighed, effektivitet og virkning bør de interne politikker og temaer derfor strømlines i sammenhængende landestrategier og gennemføres inden for rammerne af programmer for et eller flere modtagerlande eller grænseoverskridende programmer, som aftales med modtagerlandene. I overensstemmelse med EU's dagsorden for sammenhæng i udviklingspolitikken giver det forhold, at IPA dækker alle interne politikområder mulighed for i højere grad at tage hensyn til eksterne virkninger af interne politikker for førtiltrædelseslande, når det gælder EU's udviklingsmål. Det er navnlig vigtigt på områder som handel, klimaændringer, migration og energi.

Når foranstaltningens karakter begrunder det (dvs. er teknisk eller af global rækkevidde og ikke har primært fokus på tiltrædelse), når grundlæggende europæiske værdier (som f.eks. overholdelse af menneskerettigheder) ikke overholdes af et modtagerland, eller når et internt politikinstrument har en særlig vigtig ekstern dimension, kan andre instrumenter anvendes i udvidelsesregionen (f.eks. det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder, instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område, instrumentet for stabilitet og makrofinansiel bistand og initiativet "Netforbindelser i Europa").

1.6. **Varighed og finansielle virkninger**

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

Forslag/initiativ gældende fra 01/01/2014

Finansielle virkninger fra 1.1.2014 til 31.12.2020.

Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

– Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

– derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)³⁰

Direkte central forvaltning ved Kommissionen.

Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

– gennemførelsesorganer

– organer oprettet af Fællesskaberne³¹

– nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver

– personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den pågældende relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne: grænseoverskridende samarbejdsprogrammer mellem EU-medlemsstaterne og modtagerlande inden for rammerne af IPA vil blive gennemført af forvaltningsmyndigheder i EU-medlemsstater under delt forvaltning.

Decentral forvaltning sammen med tredjelande

Fælles forvaltning sammen med internationale organisationer: fælles forvaltning vil væsentligst involvere internationale finansielle institutioner (som f.eks. EIB, EBRD, Verdensbanken, CoEDB) og specialiserede FN-organisationer.

Hvis der angives flere forvaltningsmåder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

Det overordnede mål med forordningen er, at bistand skal forvaltes under modtagerlandenes fulde ansvar inden for rammerne af decentral forvaltning. Dette mål vil imidlertid blive opnået gradvist i takt med, at modtagerlandenes forvaltningskapacitet udvikler sig, og betingelserne for at overføre forvaltningsbeføjelser er opfyldt. I den indledende fase vil Kommissionen bevare forvaltningskontrollen og/eller overdrage gennemførelsen til specialiserede organer med indirekte eller

³⁰ Forklaringer vedrørende forvaltningsmåder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³¹ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

fælles forvaltning. Central forvaltning vil også være den primære metode for programmer, der omfatter flere lande.

Fælles forvaltning vil også blive anvendt i forbindelse med internationale og europæiske finansielle institutioner med henblik på at rejse yderligere finansiering, hovedsagelig til investeringer i den nødvendige sociale eller økonomiske infrastruktur.

Endelig vil delt forvaltning fortsat blive anvendt til territorielt samarbejde, der involverer EU-medlemsstater.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Hyppighed og betingelser angives.

Overvågnings- og evalueringssystemerne vil blive forbedret i forhold til den nuværende situation og have større fokus på resultater. Systemerne vil indeholde specifikke, målbare og realistiske mål samt passende indikatorer.

Europa-Kommissionens overvågnings- og evalueringssystemer har allerede i stigende grad fokus på resultater. De involverer såvel internt personale som eksterne eksperter. Projektledere i EU-delegationerne og i hovedsædet kontrollerer løbende gennemførelsen af projekter og programmer på forskellig vis, bl.a. via kontrolbesøg på stedet, når det er muligt. Kontrollen giver værdifulde oplysninger om udviklingen og hjælper projektlederne med at indkredse reelle og potentielle flaskehalse og træffe rettidige foranstaltninger for at afhjælpe situationen, når det er relevant.

Desuden vurderes EU's eksterne foranstaltninger af eksterne, uafhængige eksperter via forskellige systemer, som supplerer hinanden. Disse vurderinger er med til at øge ansvarligheden og forbedre de igangværende foranstaltninger, og de åbner også mulighed for at tage ved lære af hidtidige erfaringer i forbindelse med udformningen af fremtidige politikker og foranstaltninger. De anvendte værktøjer er i tråd med internationalt anerkendte OECD-DAC-evalueringskriterier, der også omfatter (potentielle) virkninger.

Kommissionen hjælper også modtagerlandene med at opbygge deres egen kapacitet til at overvåge og evaluere udgifter. Under det nye instrument vil ansvaret for overvågning og evaluering i større udstrækning blive overdraget til modtagerlandene. Hvis Kommissionen forvalter bistanden på vegne af modtagerlandet, bevarer Kommissionen det primære ansvar for overvågningen og evalueringen. Hvis modtagerlandet derimod på eget ansvar forvalter bistanden (decentral forvaltning), vil Kommissionen primært have en tilsynsrolle (bortset fra forudgående og efterfølgende evalueringer), og det primære ansvar vil ligge hos modtagerlandet.

Overvågningsrapporter på projektniveau om, hvorvidt der sker fremskridt som planlagt, vedrører navnlig: i) tildeling af kontrakter/tilskud og ii) resultater. Projektlederne kan også støtte sig til de resultatorienterede kontrolsystemer (ROM), som giver et fokuseret overblik over kvaliteten af et udsnit af foranstaltningerne. ROM-eksperter giver ved hjælp af en meget struktureret og standardiseret metode karakterer, der viser projektets styrker og svagheder, og fremsætter henstillinger til, hvordan effektiviteten kan forbedres.

Der kan ud over overvågning også foretages *evalueringer på projektniveau* under ledelse af EU-delegationen eller de operationelle tjenester, der er ansvarlige for projektet. Evalueringerne på projektniveau er tænkt som et supplement til de eksisterende overvågningssystemer og bør sikre en mere detaljeret og grundig analyse. De bør også hjælpe projektlederne med at forbedre igangværende tiltag eller bekræfte resultaterne og bæredygtigheden heraf.

På *sektor- og programniveau* skal *overvågningsudvalg*, som modtagerlandene og Kommissionen i fællesskab varetager formandskabet for, vurdere, om der sker fremskridt som planlagt. Disse udvalg støttes af resultaterne af både overvågningsrapporter og evalueringer. Under det nye instrument vil

overvågningsudvalgene blive styrket, både for kandidatlandes og potentielle kandidatlandes vedkommende, for at sikre, at gennemførelsen af den finansielle bistand bidrager behørigt til den politiske dialog, og at udvalgenes konklusioner og henstillinger følges mere systematisk.

Evalueringer på et højere niveau end projektniveauet (sektorniveau, programniveau, strategisk niveau, tematisk niveau osv.) varetages primært af Kommissionens tjenestegrene. Visse evalueringer, især midtvejsevalueringer, som skal anvendes i beslutningsprocessen, overdrages gradvist til modtagerlandene af hensyn til målet om ejerskab og kapacitetsopbygning.

Resultaterne af evalueringer og oversigtsrapporter meddeles regelmæssigt til IPA-Udvalget, Rådet og Europa-Parlamentet som led i IPA-årsrapporten og offentliggøres på Kommissionens hjemmeside.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

IPA's operationelle miljø er kendetegnet ved følgende risici for manglende opfyldelse af instrumentets mål:

- IPA er primært udviklet til at fungere via decentral forvaltning som en integrerende del af forberedelserne til EU-medlemskab. Dette indebærer en højere iboende risiko, eftersom den, der i sidste ende forvalter instrumentet (Kommissionen), ikke har direkte kontrol over den decentrale forvalters gennemførelsesmetoder
- regelmæssige ændringer af gennemførelsesmetoderne, som er en iboende del af tiltrædelsesprocessen, f.eks. fra central forvaltning til decentral forvaltning og derefter ophævelse af den forudgående kontrol, stiller usædvanligt høje krav til den organisatoriske koordinering og til de ansattes tilpasningsevne, uddannelse og dømmekraft, eftersom sådanne ændringer stiller krav til Kommissionen om regelmæssige ændringer den interne kontrol og den organisatoriske opbygning
- mange forskellige potentielle modtagere med forskellige interne kontrolstrukturer og forskellig intern kontrolkapacitet kan medføre en fragmentering og dermed mindske de ressourcer, som Kommissionen råder over til støtte for og kontrol af gennemførelsen
- manglende institutionel og administrativ kapacitet i modtagerlandene kan føre til, at decentraliseringsprocessen trækker i langdrag, og betyde, at bevillingerne ikke anvendes rettidigt, og/eller medføre vanskeligheder og forsinkelser i udformningen og gennemførelsen af de enkelte foranstaltninger
- kvalitativt og kvantitativt utilstrækkelige data om resultaterne og virkningerne af førtiltrædelsesbistanden i modtagerlandene kan gøre det vanskeligt for Kommissionen at rapportere om resultaterne og tage ansvaret for dem
- økonomiske/politiske vanskeligheder kan føre til problemer med og forsinkelser i udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger, især i modtagerlande, hvis institutioner stadig er nye og skrøbelige

- uløste forfatningsmæssige, institutionelle og grænsemæssige problemstillinger i og mellem modtagerlandene kan blokere for gennemførelsen af vigtige bistandsprojekter og betyde, at store støttebeløb går tabt
- mangel på administrative bevillinger kan bevirke, at der ikke er ressourcer nok til at sikre en ordentlig forvaltning af instrumentet.

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

De interne kontrol- og forvaltningsprocedurer i de generaldirektorater, der beskæftiger sig med IPA, er udformet med henblik på at give en rimelig sikkerhed for opfyldelse af målet om, at tiltagene skal være effektive, virkningsfulde og økonomiske, at regnskaberne skal være pålidelige, og at de relevante bestemmelser og procedurer skal overholdes.

For at sikre effektiviteten, virkningerne og det økonomiske aspekt af sine tiltag (og afbøde den høje risiko, der er forbundet med førtiltrædelsesbistand) vil Generaldirektoratet for Udvidelse som supplement til alle de elementer, der indgår i Kommissionens brede strategiske beslutnings- og planlægningsproces, det interne kontrolmiljø og andre krav i Kommissionens interne kontrolstandarder, fortsat have en skræddersyet ramme for forvaltning af finansiel bistand inden for alle sine instrumenter, og denne ramme vil være forankret i et strategidokument for intern kontrol, som ajourføres regelmæssigt (andre generaldirektorater anvender lignende eller en anelse anderledes kontrolsystemer, som er optimeret med henblik på overgangen til rammen for kontrol med EU's struktur- og landbrugsfonde). Der er tale om følgende:

- decentral forvaltning ved nationale gennemførelsesorganer, som Kommissionen tildeler forvaltningsbeføjelser efter en omhyggelig proces, hvor der fastsættes strenge forvaltningsstandarder, og hvor organerne vurderes ved hjælp af bl.a. en omfattende revision af deres systemer
- forudgående kontrol forestået af EU-delegationer på området af alle tilknyttede dokumenter, som er blevet godkendt i de nationale gennemførelsessystemer, indtil disse systemer vurderes at være tilstrækkeligt udviklede til, at den forudgående kontrol kan afskaffes på forsvarlig vis. I denne vurdering af de nationale sikkerhedssystemer indgår bl.a. hyppigheden for afvisning af dokumenter
- klare retningslinjer for finansiel og resultatmæssig ansvarlighed fra de nationale gennemførelsessystemer til Kommissionens anvisningsberettigede (direktør), som er subdelegeret ved den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, herunder rapporter om uregelmæssigheder, en årlig revisionserklæring fra de nationale anvisningsberettigede og revisionspåtegninger fra de nationale revisionsmyndigheder
- et program for revision af undersystemer forestået af Kommissionens revisorer med henblik på kontrol af den fortsatte overholdelse af forvaltningsstandarder efter overdragelse af forvaltningen
- fastlagte procedurer for regnskabsafslutning, herunder yderligere verifikationer og en struktureret politik for finansiel korrektion af transaktionsfejl og systemiske fejl, som påvises af de nationale revisorer og Kommissionens revisorer

- decentral forvaltning af hele førtiltrædelsesbistanden ved EU-delegationer på stedet, indtil forvaltningsbeføjelserne kan overdrages til nationale gennemførelsesorganer
- klare retningslinjer for finansiell ansvarsvarlighed i forbindelse med forvaltning, som overdrages til EU-delegationer ved subdelegation fra den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede (direktør) i hovedsædet til delegationslederen
- udformning og årlig ajourføring af revisionsstrategier ved EU-delegationer til deres subdelegerede ansatte (direktører), herunder detaljerede risikovurderede kontrol- og revisionsplaner
- regelmæssig rapportering fra EU-delegationer til hovedsædet (rapporter fra de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede/ledelsesrapporter) om gennemførelsen af bistanden og revisionsstrategierne, herunder en årlig revisionserklæring fra de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede/delegationslederne
- regelmæssig intern revision af delegationerne, både de delegationer, der fører tilsyn med den decentrale gennemførelse og de decentrale delegationer
- efterfølgende kontrol af afsluttede programmer med henblik på at fastslå, om forvaltnings- og kontrolsystemerne på alle niveauer opfylder de fastlagte standarder
- et omfattende uddannelsesprogram for personale både i hovedsædet og i delegationerne
- betydelig støtte og vejledning mellem hovedsædet og delegationerne (bl.a. via internettet)
- en metode til forvaltning af projekt- og programcyklus, herunder:
- kvalitetsstøtteredskaber til udformning af foranstaltningen, dens gennemførelsesmetode, finansieringsmekanisme, forvaltningssystem, vurdering og udvælgelse af alle gennemførelsespartnere m.m.
- Redskaber til program- og projektförvaltning, kontrol og rapportering, der skal sikre en effektiv gennemførelse, bl.a. via regelmæssig ekstern projektkontrol på stedet
- omfattende evaluerings- og revisionskomponenter.

Generaldirektoratet for Udvidelse vil fortsat tilstræbe at anvende de højeste standarder for regnskaber og regnskabsaflæggelse for fortsat at opnå en udtalelse uden forbehold fra sine eksterne revisorer (Den Europæiske Revisionsret) ved brug af Kommissionens omkostningsbaserede regnskabssystem (ABAC) samt de specifikke redskaber, der findes inden for ekstern bistand, såsom det fælles Relexinformationssystem (CRIS).

Metoderne til kontrol med overholdelsen af den relevante lovgivning og de relevante procedurer er beskrevet i afsnit 1.3 (foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder).

2.2.3. Omkostninger og fordele ved de påtænkte kontrolmetoder

2.2.3.1. Omkostninger ved kontrol

Den kontrolstruktur, der foreslås under det nye IPA-instrument, afviger ikke væsentligt fra den struktur, der finder anvendelse under det nuværende instrument. Omkostningsstrukturen vil således være tilsvarende. Ændringerne af instrumentet forventes dog i en vis betragtelig udstrækning at nedbringe risikoen for manglende overholdelse af reglerne. Aspekter såsom en mere fleksibel programplanlægning, der giver mulighed for en optimeret projektudvælgelse, og den generelle anvendelse af innovative finansieringsinstrumenter (f.eks. med henblik på at tiltrække midler fra internationale finansielle institutioner og andre donorer) forventes at bidrage hertil.

De forventede kontrolomkostninger nedenfor er angivet i løbende priser og bygger på følgende antagelser:

- De nuværende personaleressourcer i de generaldirektorater, der beskæftiger sig med IPA, forbliver stabile i perioden.
- De gennemsnitlige omkostninger pr. tjenestemand udgør 127 000 EUR (fordobles ved stillinger i EU-delegationerne).
- De gennemsnitlige omkostninger pr. kontraktansat udgør 64 000 EUR.

Omkostninger, som påløber i nationale systemer i lande, der gennemfører IPA ved decentral forvaltning, er ikke medregnet. Det skal bemærkes, at en væsentlig del af investerings- og uddannelsesomkostningerne til oprettelse af sådanne systemer finansieres via IPA's driftsbudget.

Årlige samlede omkostninger til IPA-forvaltning og -kontrol (personale: bevilget til program- eller budgetforvaltning og bekæmpelse af svig)	Mio. EUR
Faste omkostninger (på det nuværende og planlagte driftsudgiftsniveau)	
Tjenestemænd i Generaldirektoratet for Udvidelse (hovedsæde)	11,2
Kontraktansatte i Generaldirektoratet for Udvidelse (hovedsæde)	7,3
Tjenestemænd i EU-delegationer	9,4
Kontraktansatte i EU-delegationer	6,5
Omkostninger til lokalt ansatte, lokale omkostninger til kontraktansatte og andre omkostninger til drift af delegationerne	28,5
Tjenestemænd og kontraktansatte i andre IPA-generaldirektorater	2,0
Eksternt personale fra andre IPA-generaldirektorater i EU-delegationer	6,0
Variable omkostninger (overslag over de nuværende samlede årlige omkostninger)	1,0
Omkostninger til revision og efterfølgende kontrol ifølge kontrakt	3,0
Omkostninger til evaluering ifølge kontrakt	2,0
Omkostninger til overvågning (ROM) ifølge kontrakt	2,0
Revisionserklæringer (ifølge kontrakt indgået af modtagerlandene)	
Kontrol på stedet og andre kontrolforanstaltninger, der indgår i kontrollen af det finansielle kredsløb, ifølge kontrakt	0,8
	79,7
Samlede årlige kontrolomkostninger (IPA)	

De omkostninger, der er angivet i tabellen, er forvaltnings- og kontrolomkostninger, og de beløber sig til ca. 80 mio. EUR eller knap 4 % af de årlige planlagte udgifter for perioden 2014-2020. De omfatter hele instrumentets forvaltningsstruktur, fra planlægning til programmering og gennemførelse. Anvendes en snævrere definition af kontrol, hvor kun de omkostninger til kontrol, der direkte berører transaktionernes lovlighed, medtages, vil de samlede omkostninger kunne reduceres med ca. 30 mio. EUR og således udgøre ca. 50 mio. EUR (ca. 2,5 % af de årlige planlagte udgifter for perioden 2014-2020).

De sidste fem poster er variable omkostninger. Deres årlige værdi vil afhænge af, hvor omfattende en kontrol de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede indfører i deres revisionsstrategier. Denne intensitet er baseret på en grundig risikovurdering af alle udestående kontrakter under hensyntagen til de tilgængelige budgetmidler. De årlige beløb, der er angivet i tabellen, er baseret på gældende praksis.

For variable omkostninger anvendes følgende anslåede gennemsnitlige enhedsomkostninger for individuelle kontrolopgaver ifølge kontrakt:

Revisionsattester:

Anslåede gennemsnitlige revisionsomkostninger pr. tilskud: 0,2 % af kontraktens værdi

Anslåede gennemsnitlige revisionsomkostninger pr. tjenesteydelseskontrakt: 0,1 % af kontraktens værdi

Efterfølgende kontrol:

Gennemsnitlige omkostninger til efterfølgende kontrol dækker underliggende transaktioner til en værdi af gennemsnitligt 22 mio. EUR (17 mio. EUR finansieres af EU): 50 000 EUR (= 2 300 EUR /3 000 EUR pr. reviderede million)

Kontrol på stedet:

Gennemsnitlige kontraktomkostninger til dækning af underliggende transaktioner til en værdi af 175 mio. EUR: 75 000 (430 EUR pr. kontrolleret million).

2.2.3.2. Fordele ved kontrol

Den kontrolstruktur, der anvendes til programmer forud for IPA og til selve IPA-programmerne, har konsekvent påvist en fejlrate på under 2 % af udgifterne. Ved udgangen af 2010 udgjorde de samlede tilbagesøgninger fra afsluttede programmer under decentral forvaltning 29 mio. EUR ud af et samlet revideret beløb på 3,5 mia. EUR (0,82 %).

En metode, som kan anvendes til at vurdere fordelene ved den kontrolstruktur, der er indført i forbindelse med decentral forvaltning, er at anvende værdierne og tendenserne for indikatoren for afvisningsprocenter. Efterhånden som de nationale systemer bliver mere modne, således at der kan blive tale om fritagelse for forudgående kontrol af udbudsdokumenterne, forventes den procentdel af dokumenterne, som afvises af EU-delegationen under en sådan forudgående kontrol, at falde til et meget lavt niveau.

I et land, som nu er tæt på tiltrædelse (Kroatien), er afvisningsprocenterne i 2010 faldet til mellem 14 % og 20 % (afhængig af dokumenttype). I et land, hvor der stadig er et stykke vej, før der kan blive tale om fritagelse for forudgående kontrol (Tyrkiet), svinger afvisningsprocenterne mellem 19 % og over 60 %.

Dokumenterne kan afvises af en række årsager, som hyppigt, men ikke altid vedrører problemer med lovlighed og formel rigtighed. Hvis man går ud fra, at halvdelen af afvisningerne vedrører formel rigtighed, kan man med rimelighed udlede af erfaringerne, at den forudgående kontrol med en udbudsbaseret struktur gør det muligt at reducere fejlprocenten fra mellem 10 % og 30 % til under 2 %. Her er der ikke taget hensyn til de forskelle, som kan opstå, hvis der anvendes dokumentværdier i stedet for dokumentantal ved analysen. Man kan dog gå ud fra, at den nuværende kontrolstruktur under decentral forvaltning i det store og hele gør det muligt at holde fejlene inden for Kommissionens mål for intern kontrol om en fejlprocent på højst 2 %.

Selv om det er meningen, at IPA snarest muligt skal gå over til decentral forvaltning, kan central forvaltning udgøre en væsentlig andel af de samlede IPA-udgifter, hvis overdragelsen af forvaltningen forsinkes i flere forskellige lande på samme tid. Det var tilfældet i 2010-2011 og vil formodentlig stadig være det indtil 2013.

I 2010 blev der foretaget 350 korrektioner (fradrag eller tilbagesøgninger) vedrørende betalinger under central og fælles forvaltning i GD ELARG til en værdi af ca. 6 mio. EUR. Dette beløb udgør ca. 1 % af de samlede centrale betalinger i 2010 og kan anvendes som en grov indikator for fordelene ved yderligere kontrol inden for og oven i den grundlæggende kontrol af de finansielle kredsløb.

Ligesom inden for decentral forvaltning stemmer dette overens med idéen om, at den kontrolstruktur, som på nuværende tidspunkt anvendes for IPA, i det store og hele gør det muligt at overholde målet for intern kontrol.

2.2.3.3. Forventet niveau af manglende overholdelse af de gældende regler

Indtil 2006 fastslog Revisionsretten konsekvent, at der ikke var væsentlige fejl i førtiltrædelsestransaktionerne (en fejlprocent på under 2 %), hvilket bekræftede ledelsens syn på den anvendte kontrolstrukturs effektivitet.

I 2007 holdt Revisionsretten op med at revidere førtiltrædelsestransaktionerne på grundlag af en særskilt, fuldt repræsentativ stikprøve. Revisionsretten har siden da vurderet førtiltrædelsespopulationen sammen med alle andre instrumenter for ekstern bistand. Siden da har det derfor ikke været muligt at foretage en statistisk ekstrapolering specifikt for politikområdet førtiltrædelse og kontrolstrukturen.

Alt i alt har Revisionsretten i årene siden da konstateret en fejlprocent på mellem 2 % og 5 % for instrumenterne for ekstern bistand.

Under hensyntagen til de elementer, som er nævnt i punkt 2.2.3.2, kan man derfor med rimelighed forvente, at den kontrolstruktur, som bruges for førtiltrædelsesinstrumentet, sikrer en korrekt balance mellem omkostningerne og fordelene ved kontrollen og vil sikre, at målet om en fejlprocent på under 2 % for intern kontrol konsekvent vil kunne nås fremover.

Desuden underbygger de forenklinger og den yderligere fleksibilitet, som foreslås for det nye instrument, denne antagelse, da de mindsker sandsynligheden for overensstemmelsesfejl.

Modsat vil der opstå nye risici, når lande med en forholdsvis begrænset administrativ kapacitet kan få adgang til overdragelse af forvaltning i de kommende år.

Selv om det er vanskeligt at sætte tal på den samlede virkning af forbedringen af instrumentets udformning og de yderligere risici, er det rimeligt at antage, at målintervallet for det overordnede mål for intern kontrol vil svare til de nuværende resultater.

Det må konkluderes, at kontrolstrukturen er fint afbalanceret. Gennem finjusterede kontrolplaner, som fastlægges i ledernes risikobaserede årlige revisionsstrategier, tager den hensyn til stigninger eller fald i de variable omkostninger som følge af udviklingen i risikosituationen, således at balancen mellem omkostninger og fordele holdes stabil.

Men den overordnede kontrolstruktur vil formodentlig være meget følsom over for negative variationer i de faste kontrolomkostninger, især fordi der ikke er planer om at øge disse i takt med de samlede udgifter.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende og påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

I lyset af det højrisikomiljø, som Generaldirektoratet for Udvidelse opererer i, er det nødvendigt, at der i dets systemer tages højde for, at der kan forekomme fejl og manglende overholdelse af reglerne i forbindelse med transaktioner, og at der indbygges en kontrol, der så tidligt som muligt i indkøbs- og betalingsproceduren kan forebygge, påvise og korrigere fejl. Det betyder i praksis, at Generaldirektoratet for Udvidelses kontrol med overholdelsen af reglerne først og fremmest vil hvile på en betydelig forudgående kontrol – forestået af Kommissionens personale – af indkøbstransaktioner og systematiske systemrevisioner af decentrale betalingssystemer (samtidig med at dele af den efterfølgende revision og kontrol stadig pågår), hvilket går langt videre end de finansielle sikkerhedsforanstaltninger, der kræves i henhold til finansforordningen. Generaldirektoratet for Udvidelses indsats for at fremme overholdelsen af reglerne består primært i følgende:

- forebyggende foranstaltninger

- obligatoriske grundlæggende kurser i spørgsmål om svig for personale, der beskæftiger sig med forvaltning af bistand

- vejledning (bl.a. via internettet), herunder den praktiske kontraktvejledning og de forvaltningsinstruktioner, der gives inden for rammerne af Generaldirektoratet for Udvidelses kontrolstrategi

- forudgående revision af nationale gennemførelsesmyndigheder forud for overdragelsen af forvaltning, bl.a. en vurdering, der skal sikre, at de myndigheder, der forvalter de relevante midler, råder over passende foranstaltninger til at forebygge og afsløre svig i forbindelse med forvaltningen af EU-midler

- forudgående screening af de mekanismer til bekæmpelse af svig, der findes i modtagerlandet, som led i vurderingen af det kriterium for offentlig finansforvaltning, der skal være opfyldt for at kunne modtage budgetstøtte (dvs. en aktiv indsats for at bekæmpe svig og korruption, passende tilsynsmyndigheder, tilstrækkelig kapacitet i retsvæsenet og effektive reaktionsmuligheder og sanktionsmekanismer)

- forudgående kontrol af alle nationalt indgåede kontrakter og afskaffelse af denne kontrol, når de nationale systemer opfylder strenge forvaltnings- og kontrolkrav

- foranstaltninger for at afsløre og korrigere fejl

- forudgående transaktionskontrol forestået af Kommissionens personale

- interne og eksterne revisioner og verifikationer, bl.a. ved Den Europæiske Revisionsret

- efterfølgende kontrol og tilbagesøgning.

Ud over de tilfælde, hvor uregelmæssighederne forventes at være interne (svig), har Generaldirektoratet for Udvidelse andre foranstaltninger til rådighed, bl.a.:

- ophævelse af betalingsfristen og meddelelse heraf til enheden

- specifikke revisioner (ad hoc-revision/retlig revision)

- tidlige varslingsystemer og skærpet tilsyn med kontrakter

- suspension/ophævelse af kontrakter

- udelukkelsesprocedure

- suspension af behandlingen af anmodninger om tilbagebetaling i forbindelse med udgifter, der er blevet dækket af nationale midler

- suspension eller afskaffelse af muligheden for overdragelse af forvaltning.

Generaldirektoratet for Udvidelse vil desuden afpasse sin strategi for bekæmpelse af svig efter Kommissionens nye strategi for bekæmpelse af svig (CAFS), der blev vedtaget den 24. juni 2011.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

Efter rækkefølgen af udgiftsområder og budgetposter i den flerårige finansielle ramme.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Budgetpost Udgiftens art	Bidrag			
	Antal [Beskrivelse]	OB/IOB ⁽³²⁾	fra EFTA-lande ³³	fra kandidatlande ³⁴	fra tredje-lande	i.h.t. artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
Udgiftsområde 4	04 01 04 13 Instrumentet for førtiltrædelsesstøtte (IPA) — komponenten menneskelige ressourcer - udgifter til administrativ forvaltning	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgiftsområde 4	04 06 01 Instrument for førtiltrædelsesbistand (IPA) – Udvikling af menneskelige ressourcer	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgiftsområde 4	05 01 04 03 Førtiltrædelsesbistand inden for landbrug og udvikling af landdistrikter (IPARD) – udgifter til administrativ forvaltning	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgiftsområde 4	05 05 02 Instrument for førtiltrædelsesbistand til udvikling af landdistrikter (IPARD)	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgiftsområde 4	13 01 04 02 Instrumentet for førtiltrædelsesbistand (IPA) — komponenten regional udvikling - udgifter til administrativ forvaltning	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgiftsområde 4	13 05 02 Instrument for førtiltrædelsesbistand (IPA) – komponenten regional udvikling	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

³² OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

³³ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning

³⁴ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

Udgifts- område 4	13 05 03 01 Grænseoverskridende samarbejde (CBC) – bidrag under udgiftsområde 1-b	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	13 05 03 02 Grænseoverskridende samarbejde (CBC) og kandidatlandes/potentielle kandidatlandes deltagelse i strukturfondsfinansierede transnationale og interregionale samarbejdsprogrammer - Bidrag fra udgiftsområde 4	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	22 01 04 01 Førtiltrædelsesbistand - udgifter til den administrative forvaltning	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	22 01 04 04 Teknisk bistand og informationsudveksling (TAIEX), førtiltrædelsesfacilitet — udgifter til den administrative forvaltning	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	22 01 04 30 Forvaltningsorganet for undervisning, audiovisuelle midler og kultur - bidrag fra programmer under udgiftsområde 4 vedrørende politikområdet udvidelse	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	22 02 01 Støtte til omstilling og institutionsopbygning i kandidatlandene	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	22 02 02 Støtte til omstilling og institutionsopbygning i potentielle kandidatlande	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	22 02 03 Civile administrationer i overgangsperioder på Vestbalkan	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	22 02 04 01 Grænseoverskridende samarbejde mellem Ipa-lande og deltagelse i EFRU's transnationale/interregionale programmer samt ENPI-programmer vedrørende havområder	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	22 02 04 02 Grænseoverskridende samarbejde (CBC) med medlemsstater	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	22 02 06 Teknisk bistand og informationsudveksling (TAIEX), førtiltrædelsesfacilitet	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	22 02 07 01 Regionale og horisontale programmer	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

Udgifts- område 4	22 02 07 02 Evaluering af resultaterne af Unionens bistand, opfølgning og revision	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	22 02 10 02 Information og kommunikation i tredjelande	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	22 02 07 03 Økonomisk støtte til at styrke den økonomiske udvikling blandt den tyrkiskcypriske befolkningsgruppe	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgifts- område 4	32 04 11 Energifællesskab	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

– Nye budgetposter, som der er søgt om

Efter rækkefølgen af udgiftsområder og budgetposter i den flerårige finansielle ramme.

IPA II-budgettet vil blive tilrettelagt i henhold til finansforordningens artikel 41. Mens den samlede bevilling til dette retsinstrument går til udvidelsespolitikken, deles forvaltning af de pågældende aktiviteter mellem GD ELARG, GD REGIO, GD EMPL og GD AGRI. Hver af disse tjenestegrene har ansvaret for deres respektive politikområder uden at dette berører GD ELARG's overordnede koordinationsrolle.

De samlede IPA II-bevillinger vil til dette formål blive fordelt på politikområderne, idet der sikres en passende kombination af politikker under hensyn til behovene i modtagerlandene og i enighed mellem de fire GD'er. Hvor der er behov for at sikre effektiv gennemførelse af de strategiske dokumenter og af budgettet, vil det være muligt at foretage overførsler mellem politikområder i enighed mellem de tjenestegrene, der har ansvaret for de berørte politikområder.

Der vil blive sikret en problemfri overgang fra IPA til IPA II med henblik på virkningsfuld og effektiv gennemførelse af IPA-bistand.

Budgetforslaget for 2014 vil indeholde detaljerede oplysninger om en budgetstruktur, der skal sikre overensstemmelse med forvaltningsprincipperne for aktivitetsbaseret budgetlægning.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (3 decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	4	Det globale Europa
---	---	--------------------

GD: AGRI/ELARG/EMPL/REGIO			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
• Aktionsbevillinger										
22 02 Finansiell bistand til kandidatlande/potentielle kandidatlande 04 06 01 Menneskelige ressourcer 05 05 02 Udvikling af landdistrikter 13 05 02 Regionaludvikling 13 05 03 Grænseoverskridende samarbejde (CBC) 32 04 11 Energifællesskabet	Forpligtelser	(1)	1 842,5	1 879,4	1 917,0	1 955,3	1 994,4	2 034,3	2 075,6	1 3698,6
	Betalinger ³⁵	(2)	368,5	1 112,9	1 872,2	1 909,6	1 947,8	1 986,8	2 026,6	1 1224,4
22 02 07 03 Finansiell støtte til at styrke den økonomiske udvikling blandt den tyrkiskcypriotiske befolkningsgruppe ³⁶	Forpligtelser	(1a)	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	
	Betalinger	(2a)	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	
Administrationsbevillinger finansieret over finansieringsrammen for særprogrammer ³⁷										

³⁵ Kun betalinger vedrørende det nye IPA-instrument

³⁶ Indtil gennemførelsen af den justering, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning om fastsættelse af den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020, vil de finansielle behov for støtte til den tyrkiskcypriotiske befolkning blive dækket inden for den samlede ramme for instrumentet for førtiltrædelsesbistand.

³⁷ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

22 01 04 01/04/30 04 01 04 13 05 01 04 03 13 01 04 02		(3)	55,4	56,5	57,7	58,8	60,0	61,2	61,8	411,4
SAMLEDE bevillinger AGRI/ELARG/EMPL/REGIO	Forpligtelser	=1+1 a +3	1 898,0	1 935,9	1 974,6	2 014,1	2 054,4	2 095,5	2 137,4	1 4110,1
	Betalinger	=2+2 a +3	423,9	1 169,4	1 929,8	1 968,4	2 007,8	2 048,0	2 088,5	1 1635,8

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	1 842,5	1 879,4	1 917,0	1 955,3	1 994,4	2 034,3	2 075,6	13 698,6
	Betalinger	(5)	368,5	1 112,9	1 872,2	1 909,6	1 947,8	1 986,8	2 026,6	11224,4
• Administrative bevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	55,4	56,5	57,7	58,8	60,0	61,2	61,8	411,4
SAMLEDE bevillinger under UDGIFTSOMRÅDE 4 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	1 898,0	1 935,9	1 974,6	2 014,1	2 054,4	2 095,5	2 137,4	14 110,1
	Betalinger	=5+ 6	423,9	1 169,4	1 929,8	1 968,4	2 007,8	2 048,0	2 088,5	11 635,8

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	ADMINISTRATIVE UDGIFTER
---	----------	--------------------------------

i mio. EUR (3 decimaler)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
GD: ELARG/AGRI/ REGIO/EMPL								
• Menneskelige ressourcer	27,0	26,1	25,7	25,7	25,7	25,7	25,7	181,5
• Andre administrationsudgifter	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	5,3
I ALT GD ELARG/AGRI/REGIO/EMPL	27,7	26,8	26,5	26,4	26,4	26,4	26,4	186,8

SAMLEDE bevillinger under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Samlede forpligtelser = samlede betalinger)	27,7	26,8	26,5	26,4	26,4	26,4	26,4	186,8
--	--	------	------	------	------	------	------	------	-------

i mio. EUR (3 decimaler)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
SAMLEDE bevillinger under UDGIFTSOMRÅDE 1 - 5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	1 925,7	1 962,7	2 001,1	2 040,6	2 080,9	2 122,0	2 163,9	14 296,8
	Betalinger	451,7	1 196,2	1 956,3	1 994,9	2 034,2	2 074,4	2 114,9	11 822,6

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

Omkostningerne er på dette tidspunkt usikre eller variable på grund af den kommende programmeringsfase, hvis resultater vi ikke kan forudsige. Der kan derfor på indeværende tidspunkt ikke foretages skøn over enhedsomkostninger. Output kan ikke kvantificeres i rent numeriske termer, eftersom resultaterne måles ud fra de fremskridt, der gøres af lande, der er på vej mod EU-tiltrædelse. Skøn over omkostninger og enhedsomkostninger vil blive baseret på en behovsvurdering, når først der er fremlagt og godkendt strategidokumenter for enkelte lande og flere lande.

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

Bemærk: Tallene for udgiftsområde 5 omfatter oplysninger vedrørende GD ELARG og EU-delegationer og GD AGRI/REGIO/EMPL. Tallene for udgiftsområder 4 omfatter oplysninger vedrørende GD ELARG/EMPL/AGRI/REGIO.

i mio. EUR (3 decimaler)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
--	------	------	------	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅD E 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	27,0	26,1	25,7	25,7	25,7	25,7	25,7	181,5
Andre administrations- udgifter	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	5,3
Subtotal UDGIFTS- OMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	27,7	26,8	26,5	26,4	26,4	26,4	26,4	186,8

Uden for UDGIFTS- OMRÅDE 5³⁸ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	49,9	50,9	52,0	53,0	54,1	55,1	55,7	370,6
Andre administrations- udgifter	5,5	5,6	5,7	5,8	5,9	6,1	6,2	40,8
Subtotal uden for UDGIFTS- OMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	55,4	56,5	57,7	58,8	60,0	61,2	61,8	411,4

I ALT	83,2	83,3	84,1	85,3	86,4	87,6	88,3	598,2
--------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------------

³⁸

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Bemærk: Tallene for personale under udgiftsområde 5 omfatter oplysninger vedrørende GD ELARG og EU-delegationerne, GD AGRI/EMPL/REGI og omfatter også reduktion af stillinger i forbindelse med nedlukning af delegationer i Kroatien.]

Tallene for personale under udgiftsområde 4 omfatter oplysninger vedrørende GD ELARG/EMPL/AGRI/REGIO

Overslag angives i hele enheder (eller højst med en decimal)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
	• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)						
22 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	108,0	107,0	105,0	105,0	105,0	105,0	105,0
04 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	10,9	10,9	10,5	10,5	10,5	10,5	10,5
05 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	9	9	9	9	9	9	9
13 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	13	13	13	13	13	13	13
22 01 01 02 (i delegationer) ³⁹	46,0	40,0	40,0	40,0	40,0	40,0	40,0
22 01 05 01 (indirekte forskning)		na	na	na	na	na	na
10 01 05 01 (direkte forskning)		na	na	na	na	na	na

³⁹ Inkl. 5 FTE til afslutning af og tilsyn med IPA-bistand i Kroatien i 2014.

• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter: FTE)⁴⁰

22 01 02 01 (KA, V og UNE under den samlede bevillingsramme)	18,6	18,5	18,3	18,1	18,1	18,1	18,1	
04 01 02 01 (KA, V og UNE under den samlede bevillingsramme)	-	-	-	-	-	-	-	
05 01 02 01 (KA, V og UNE under den samlede bevillingsramme)	2,9	2,9	2,9	2,9	2,9	2,9	2,9	
13 01 02 01 (KA, V og UNE under den samlede bevillingsramme)	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	
22 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)	17,7	17,5	17,3	17,2	17,2	17,2	17,2	
22 01 04 01/0 4 ⁴¹	i h o v e d s æ d e t ⁴²	102,3	100,1	98	96	93,9	91,9	90

⁴⁰ CA = kontraktansatte, INT = agenturpersonale (vikar); JED = ung ekspert i en delegation; LA = lokalt ansatte SNE = udstationerede nationale eksperter.

⁴¹ Under loftet for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster). Budgetposten omfatter også 22 FTE til gennemførelse, tilsyn med og udfasning af bistand til den tyrkiskcypriske befolkning. Denne foranstaltning videreføres ikke, men overføres til det relevante budgetafsnit efter gennemførelsen af den justering, der er planlagt i artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning om fastsættelse af den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020.

⁴² Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

	i de le ga ti o n e r	399,5	400,6	401,7	402,8	403,9	404,9	405,9
04 01 04 13 i delega tioner		13,2	13,3	13,3	13,3	13,4	13,4	13,4
05 01 04 03 i delega tioner		5	5	5	5	5	5	5
13 01 04 02 i delega tioner		39,7	39,8	39,9	40,0	40,1	40,2	40,3
22 01 05 02 (CA, INT og SNE – indirekte forskning)		na	na	na	na	na	na	na
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – direkte forskning))		na	na	na	na	na	na	na
Andre budgetposter (skal angives)		na	na	na	na	na	na	na
I ALT		789,3	781	777,3	776,2	775,3	774,5	773,7

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Planlægning, programmering, forvaltning og overvågning af finansiel bistand
Eksternt personale	Planlægning, programmering, forvaltning og overvågning af finansiel

3.2.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

- Forslaget/initiativet er foreneligt med den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.
- Forslaget/initiativet kræver en omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres⁴³.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet tillader ikke samfinansiering med deltagelse af tredjepart
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

i mio. EUR (tre decimaler)

	Dag N	Dag N+1	Dag N+2	Dag N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			Samlede
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

⁴³ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (3 decimaler)

På budgettets indtægtsside	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁴⁴					... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)		
		Dag N	Dag N+1	Dag N+2	Dag N+3				
Artikel									

Med hensyn til diverse formålsbestemte indtægter angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningen for indtægterne.

⁴⁴ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.